

ANUL XIII (Serie nouă)
Trimestrul II - 1999 Nr.20

PLAIURI SĂCELENE

**REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRASOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE**

VREM

să răscolum trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului
să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plaiuri mocănești

PLAIURI SĂCELENE

APARE TRIMESTRIAL

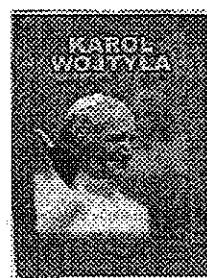
CUPRINS

IN MEMORIAM

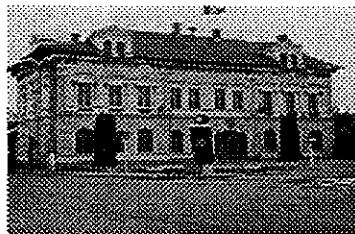
- Prof. NICOLAE R. COLCEAG pag. 3
Să nu uităm! pag. 4
Întemeierea Bisericii și începutul pag. 5
Evangelizării pag. 6
Să ne cunoaștem începurile pag. 6
Nunta la mocanii săceleni pag. 7

CULTURĂ

- Cum (mai) vorbim (II) pag. 8
Repere biografice pag. 9
Eveniment literar pag. 10
La pas prin librării pag. 10
Poezii pag. 12

ACTUALITATEA SĂCELEANĂ

- Primăria orașului Săcele pag. 15
Programul SOCRATES la Săcele pag. 15
Clubul Elevilor pag. 16
Ansamblul "ASTRA" în Turcia pag. 17

OPINI

- Prietenia nu are frontiere pag. 13
Absolvenții săceleni la drum. pag. 13
Viitorul orașului Săcele pag. 14
Cultura săceleană pag. 14

SĂNĂTATE - SPORT

- Strabismul pag. 18
Handbal săcelean pag. 19
Tenis de masă pag. 20

ÎN MEMORIAM, PROF. NICOLAE R. COLCEAG (1863-1942).

În curând, din inițiativa Asociației Culturale "Izvorul", pe frontispiciul clădirii Spitalului din Săcele, va fi pusă o placă comemorativă, întru aducerea aminte și cinstirea prof. Nicolae R. Colceag.

A fost unul dintre intelectualii de seamă de la începutul secolului XX, născut aici la Săcele, mânat de interese naționale și profesionale, acolo unde l-a solicitat țara, dar care, niciodată nu s-a înstrăinat de plaiurile sale natale. În Satulung, pe actuala stradă Oituz, la casa cu nr. 60, fosta lui proprietate și în grădina lui imensă, - azi în posesia Spitalului – și-a petrecut copilăria, vacanțele, concediile și apoi anii de pensionar, până în 1942, când a trecut la cele veșnice. Mormântul lui, străjuit de o cruce de marmură, se află în preajma bisericii Sfânta Adormire din Satulung.

Profesorul N.R. Colceag este o aleasă excepție față de alți intelectuali – oameni de seamă - ridicăți din rândul mocanilor săceleni. El nu s-a rezumat, prin ce a făcut în viață, doar la gestul de a nu se îndepărta de obârșia națală, ci, ca un suprem omagiu adus săcelenilor, și-a dăruit întreaga proprietate din Satulung și agoniselile sale bănești pentru construirea, - pe terenul grădinii sale -, a unui lăcaș de odihnă și sănătate. Idealurile sale caritabile față de săceleni au fost realizate și vor dăinui în timp, prin monumentală și originală clădire, care găzduiește azi Spitalul și cu grădina – un îmbieritor parc natural din jurul acestuia.

Revista "Plaiuri Săcelene" ediția interbelică și cea actuală, a făcut referiri despre personalitatea Profesorului și la istoricul donației sale. În nr. 9 (serie nouă) din 1996, în rubrica dedicată săcelenilor, autorul sugera chiar, prin subtitlu, că numele lui "N.R. Colceag" ar merita să stea pe frontispiciul spitalului din Săcele. Ecoul acestor sugestii se

înfăptuiește treptat, chiar sub ochii noștri. Reamintind și acum aspecte din trecutul profund umanitar al multor săceleni de odinioară, ne gândim la sensibilizarea sufletelor unor instăriți de azi și din viitor, din acest oraș, pentru a cinsti personalitățile de seamă și a se ridica prin fapte, la demnitatea celor de odinioară. Fără a fi un nostalgic al trecutului acestor locuri, subliniez respectul și cinstea pe care autoritățile de odinioară le acordau personalităților de seamă și faptelor lor de merit. În octombrie 1934/28 s-a sărbătorit cu mare fast punerea pietrei de temelie la clădirea actualului spital. La această festivitate, obștea din Satulung, în frunte cu preotul de atunci, Zenovie Popovici, a fost onorată de prezența Ministrului Instrucțiunii Publice, prof. Dr. Constantin Angelescu, de Prefectul Județului, Primarul din Satulung, Inspectori școlari și alți demnitari, de oameni de afaceri, în frunte cu marele industriaș al timpului, Dumitru Mociorniță. Evenimentul a fost consemnat pe larg în presa vremii. Prezența Ministrului Instrucțiunii a fost o mare cinstă pentru festivitate. Aceasta, în discursul său a apreciat gestul Profesorului Colceag, ca pe o faptă măreță "întocmai ca daniile lui Brâncoveanu în istoria poporului român și un exemplu pentru educatorii din țară". Preotul din Satulung, un adevarat apostol local, Zenovie Popovici, în fruntea ceremonialului – ca gazdă din partea localnicilor și dirijor al festivității, l-a înfățișat pe ilustrul donator, ca fiind "unul dintre credincioșii model ai Săcelelor, exemplu de viață religioasă și de familie."

Prof. Andronic Moldovan

(continuare în pagina 4)

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM

ÎN MEMORIAM, PROF. NICOLAE R. COLCEAG (1863-1942).

(continuare din pagina 3)

Gestul său de donație nu este o excepție, ci un fapt de viață, ajutând mereu pe cei săraci și bătrâni. Preotul și-a exprimat convingerea că fapta lui Colceag va găsi imitatori printre săcelenii cu stare...".

Cuvinte de înaltă apreciere la adresa Profesorului și a ctitoriei sale a rostit și marele industriaș D. Mociorniță, subliniind că atunci când acesta nu va mai fi fizicește, va rămâne în sufletul săcelenilor, iar bustul său, - acum pe placă comemorativă-, va fi exemplu grăitor și îndernit pentru viitorii conducători, intelectuali și oameni înstăriți

din această localitate.

Inscriptia comemorativă și chipul Profesorului N.R. Colceag, ce va fi expusă prin grija autorităților locale, este un semn promițător. Mai sunt multe de realizat în ce privește reabilitarea și cinstirea unor oameni de seamă din trecutul Săcelelor, care au trudit pentru conturarea și exprimarea personalității culturale a acestui oraș.

Cinste și onoare înaintașilor, care au contribuit prin viață și faptele lor la ridicarea prestigiului acestor locuri! Laudă celor de azi, care le imortalizează memoria și le continuă opera!

SĂ NU UTAJUȚI

Într-unul din numerele trecute ale "Plaiurilor Săcelene", pomind de la un material extrem de documentat apărut în 1928 - "Cercetări privitoare la trecutul Comerțului românesc din Brașov" - autor Dr. N.G.V Gologan, arătam contribuția însemnată adusă de mocanii săceleni la dezvoltarea comerțului în Ardeal și la înființarea în 1851 a Camerei de Comerț și Industrie a Brașovului.

În 1850 apare o patentă imperială care înzestrează Brașovul cu o instituție menită să contribue la promovarea și apărarea intereselor comerțului și industriei, "pârghiiile cele mai însemnante ale prosperității, înfloririi și bunăstării" generale, precum era aceea a Camerelor de comerț.

După o luna și ceva de la apariția acestei patente, o comisie compusă din comercianți și industriași alcătuiește lista electorală a celor ce aveau să fie primii membri ai Camerei de comerț din Brașov. Lucrare foarte grea și contestată de la început, deoarece comercianții și industriașii de altă limbă (decă cea săsească) aproape că nu erau luați în considerare.

Astfel, din liste compuse de puterea locală, funcționarii săși din Brașov șterseseră 28 de negustori români Brașoveni.

Listele, conținând peste 60 negustori români din Săcele (Brașov) precum și acele ale zidarilor brașoveni și ale argăsitorilor, cojocarilor și cismarilor din Șapte – Sate (Săcele), fură respinse.

Cei peste 60 de negustori Săceleni plăteau anual pentru articole de comerț importante taxe vamale de la 1000-6000 fl., sume foarte mari pentru acele timpuri.

La 10 august 1850 liste de alegători formate din 424 negustori și 5127 industriași sunt terminate și se aleg cei dintâi 15 consilieri ai Camerei de Comerț din Brașov; în afară de unul singur, Rudolf Cighidan, ceilalți 14 erau săși.

Alegerile au fost confirmate și Camera de Comerț și Industrie din Brașov se inaugurează la 20 ianuarie 1851.

Românii din districtul Brașovului trebuie priviți la mijlocul veacului trecut, și ca producători și industriași; ei nu erau cu nimic mai prejos decă alte naționalități.

De o reală importanță pentru economia Brașovului erau

spălătoriile de lână printre care și cea a lui Ioan G. Juga din Cernatu. Aceste spălătorii dădeau de lucru, zilnic, din martie până în octombrie, la 1500-2000 lucrători plătind în fiecare zi de la 300-480 fl. Sau numai în luniile de vară aproape 90.000 fl.

Aceste spălătorii au dat de lucru și cărăușilor care au cunoscut și în Săcele o puternică dezvoltare.

În jurul Brașovului funcționau 10 zahanale, proprietatea comercianților din Brașov și ai marilor economi ai mocanimii săcelene.

În aceste stabilimente se tăiau în luniile octombrie-noiembrie cel puțin 100.000 berbeci dar și capre. Zilnic erau ocupați 300-400 oameni, primind o retribuție totală în fiecare zi de 120-160 fl. Iar în cele două luni de vară aproape 10.000 fl.

Urmarea acestei activități era obținerea a 550.000 kg. seu, în valoare de 220.000 fl. dar și carne la prețuri foarte mici, aducând înlesniri sărăcimii prin asigurarea unei hrane substantive și ieftine.

Într-o stare înfloritoare era în acele timpuri și industria casnică. În cadrul acesteia preparau Românii și Româncile din părțile Brașovului (Săcelenii) ca economi de vite "așa cum învățaseră de la strămoși" diferite articole de lână ca: sarichi, zechi (postav mai gros), dimii (un postav mai subțire) stofe negre fine și diferite stofe pentru haine din lână. Acestea erau răspândite în tot Ardealul, îmbrăcând, deopotrivă români, săși și unguri dar și locuitori din Ungaria, Banat, Croația, Slovenia, Principatele Române, Turcia și.a.

Săcelenicele prelucrău marame de cap din mătase albă (borangic) împodobite cu fel de fel de alesături (așa numitele ștergare de împodobit), pânză pentru export, cergi din lână de oaie ce ajungeau greu până în Turcia și chiar în Egipt.

Industria săceleană mai numără în această perioadă prăvăliile și fabrica de oțet a lui Ioan G. Juga (originar din părțile Hunedoarei), tăbăcăriile din Baciu și Turcheș,

Ing. Dan Zamfir

(continuare în pagina 5)

SĂ NU UTAJAM

(continuare din pagina 4)

care prelucrau piei de oaie , vițel etc. producându-se o excelentă piele pentru cismării din care o bună parte se și exporta (39 de argăsitori, tăbăcări, prelucrau anual 40.000bucăți piei).

Raportul Camerei pe anii 1880-1884, la pagina 90, arată că Români din Transilvania au rămas și mai mult decât Săcuii în starea industriei de casă. Mai spicuim din acest raport: " Este caracteristic cum participă și la Români ambele sexe la producțunile industriale. Industriile de casă sunt lăsate pe seama sexului femeiesc așa că chiar în considerabila și foarte bine dezvoltata producere de dimie în Săcele și în Bran, lângă Brașov, toate lucrările, începând de la spălatul lânei , torsul, țesutul și în fine facerea dimiilor "se află în mâinile femeilor și ale copiilor lor care stau acasă și numai darea la piuă a dimiilor o fac bărbătii."

Și mai departe, cităm din acest raport : " Mai vedem, că mai toate stofele cari sunt de lipsă pentru îmbrăcămintea poporului român care numără și mai

multe milioane se produc de industria română. În mâinile femeilor române este pregătirea tuturor pieselor de îmbrăcăminte din aceste stofe,toate înfrumusețările de pe haine și de pe toate rufelete pentru trebuințele trupului și ale casei ".

Raportul arată în continuare că Românii își clădesc singuri mari teascuri de ulei, piuăle, dârstele (vâltorile) prelucrează lemnul, topesc seul, produc și vând fel de fel de materiale de construcții.

Vremurile care au urmat, războiul vamal dintre România și Austro-Ungaria (1886-1891), concurența tot mai acerbă, împrejurările politice potrivnice, au fost mai puțin favorabile pentru comerțul și industria din această zonă. Foarte mult au avut de suferit mocanii săceleni ceea ce făcea ca în numărul 3 din 1891 Gazeta Transilvaniei să consemneze : " Mocanime odinioară atât de renumită la noi , azi mai există abia după nume, reprezentată prin câteva persoane cari au știut să-și câștige teren de lucru aici la noi în împrejurimi ".

Dar despre traseul mocanimii săcelene în perioada care a urmat, într-unul din numerele viitoare.

Întemeierea Bisericii și începutul Evanghelizării Rusaliile. Cincizecimea. Pogorârea Sf.Duh.

Pogorârea Sfântului Duh este sărbătoarea corolar, care împlinește și încheie un ciclu de sărbători:

Învierea, Înălțarea și Rusaliile. Trei mari sărbători ale creștinătății, cu întreținătură închinare.

În ziua de Rusali, Dumnezeirea a hotărât întemeierea Bisericii și începutul evanghelizării. Nu întâmplător Biserica a fost întemeiată într-o zi care are trei denumiri: Rusali, Cincizecime și Pogorârea Sf.Duh.

De ce trei denumiri? E simplu: Întemeiată în numele Sfintei Treimi! Pentru că acum are loc descoprirea (revelația) deplină a Sf. Treimi, așa cum sesiza Sf. Atanasie cel Mare.

Cincizecimea (cincizeci de zile de la Înviere) este sărbătoarea împlinirii făgăduinței Fiului la ceea ce a rânduit Tatăl.

Domnul Iisus a spus ucenicilor Săi, pe când era încă cu ei (înainte de patimi): " Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor să va da vouă, ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului pe care lumea nu poate să-L primească pentru că nu-L vede, nu-L cunoaște; voi î-L cunoaște și că rămâne la voi și va fi cu voi". (Ioan 14,14-17).

După Înălțarea la cer, în inimile și mințile Sf.Apostoli stăruia amintirea acestei făgăduințe ce a fost întărită și de cererea pe care Iisus le-a adresat-o: să nu părăsească Ierusalimul până ce nu vor primi putere de sus.

Sufletele care târjeau după Iisus, așteptau cu nerăbdare venirea Mângâietorului. Nu știau cine este și cum va veni. Dar Domnul a făgăduit și acum ei așteptau cu înfrigurare împlinirea făgăduinței. În timp ce erau împreună s-a auzit un vuiet " ca de suflare de vânt și a umplut toată casa

unde seudeau ei. Și li s-au arătat împărțite, în limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi." (F.Ap. 2,2-4)

Lucrarea Duhului Sfânt prin Apostoli și asupra Apostolilor a început. Din oameni temători au devenit curajoși și din oameni simpli au ajuns a propovădui, a răspândi învățătura lui Iisus în toate limbile pământului, tuturor neamurilor.

În urma propovăduirii Apostolilor plini de Duhul Sfânt, se întemeiază Biserica, prima comunitate creștină și se face începutul apostolatului și a evanghelizării. Astfel, toți sunt chemați la mântuire, liberi să aleagă. Dacă Dumnezeu este Tatăl, Biserica este mama care strâng la pieptul ei pe toți filii săi. Prin, și de la Biserică, primim hrana sufletească care completează darurile Sfântului Duh. Duhul Sfânt cel pogorât asupra Apostolilor este " vîstierul bunățăților" și "Mângâietorul sufletelor", așa cum spunem în rugăciunea începătoare: " Împărate cereșc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindenea ești și pe toate le plinești, Vîstierul bunățăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășuieste întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește Bunule sufletele noastre".

Dacă " dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt care n-i s-a dat nouă" (Rom.5,5) atunci și noi trebuie să revărsăm dragostea noastră către Dumnezeu și semenii noștri.

Pr. Petre Drăgan
Purcăreni

IN MEMORIAM • IN MEMORIAM • IN MEMORIAM • IN MEMORIAM • IN MEMORIAM

Înălțarea Domnului

"Ridicați porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul măririi. Cine este acesta Împăratul măririi? Domnul puterilor, acesta este Împăratul măririi!" (Ps 23.7-10)

Prin căderea în păcat a protopărinților noștri, Adam și Eva, prin neascultarea lor, s-a închis poarta dintre om și Dumnezeu, chipul lui Dumnezeu în om s-a întunecat. Această poartă s-a descuiat prin Învierea lui Hristos din morți și s-a deschis larg prin Înălțarea Domnului la cer și cu trup omenesc transfigurat. Încă dinainte de Patimi și de Jertfa de pe Cruce, Domnul Iisus i-a încredințat (adică le-a întărit credința) pe ucenicii Săi, pe Sfinții Apostoli, că deși va pleca dintre ei, El totuși va rămâne cu ei, iar plecarea Sa va fi de folos tuturor celor care cred. Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan surprinde acest moment al făgăduinței dumnezeieschi: "mă duc să gătesc vouă loc. Iar după ce vă voi pregăti un loc, mă voi întoarce și vă voi lua cu mine, ca acolo unde sunt Eu și voi să fiți... Nu vă voi lăsa orfani; voi veni la voi... și acum v-am spus acestea, înainte de-a se întâmpla, ca să credeți când se vor întâmpla." (In14.3;18;29). Vorbește Iisus, Dumnezeu Fiul dar prin El Întreaga Sfântă Treime, Dumnezeirea în plenitudinea Sa se adresează apostolilor și prin ei tuturor creștinilor.

Vestea despărțirii, chiar vremelnică, de Iisus, i-a întristat pe ucenici, ei neînțelegând în profunzime spusele Domnului. Încredințarea lor va veni nu peste mult timp. Vreme de patruzeci de zile după minunea Învierii, Domnul Iisus a sălășluit pe pământ împreună cu apostolii. Aceștia au devenit martori ai Învierii, martori cărora Iisus s-a arătat, le-a vorbit, i-a binecuvântat și i-a investit cu putere de sus, de a continua lucrarea mântuirii oamenilor.

La împlinirea celor patruzeci de zile de la Înviere, Iisus i-a luat pe ucenicii Săi și au mers pe muntele Măslinilor, unde în fața lor s-a înălțat la cer cu trupul. În mijlocul unui nor luminos, Iisus s-a înălțat la cer cu trupul, refăcând chipul dumnezeiesc din om. Obstacolul dintre om și Dumnezeu, a fost dărămat. Omul poate intra din nou pe poarta mântuirii și să urmeze calea spre Împărația lui Dumnezeu. Iisus și-a ținut promisiunea făcută celor ce-L vor urma pentru că El este "Calea, adevărul și viața".

Sfântul Apostol și Evanghelist Luca ne mărturisește: "Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ucenicii Săi, S-a înălțat la

cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu". (Lc.24.41). Iată: ce s-a pierdut prin Adam se redobândește prin Iisus! Domnul Iisus S-a reînstorit pe scaunul măririi Sale, fiind dreptul judecător al celor ce urmează învățătura lui cea Dumnezeiască.

Prin Înălțare ne-am întors "acasă" la Tatăl nostru. Înălțându-se la cer, de-a dreapta Tatălui, Iisus a intrat în mărirea dumnezeierii, El fiind pretutindeni cu Tatăl și cu Duhul: "Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și i-a dat nume mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Iisus să se plece tot genunchiul, al celor cerești și al celor pământești" (Filip 2.9-11). Potrivit tradiției, în această înălțătoare zi, Biserica noastră cinstește și pomenește eroii neamului și ai credinței.

De-a lungul timpurilor, autoritățile laice au rănduit diferite zile de pomeneire a eroilor, zile care au încercat să se substitue zilei Înălțării, dar aceste hotărâri sunt vremelnice, pe când tradiția bisericească este neschimbătoare. Nemuritoare este amintirea eroilor. Dacă azi putem vorbi în limba noastră despre neamul nostru cel românesc și de glia și țara noastră, aceasta o datorăm eroilor, cunoscuți sau necunoscuți. Ei au avut curajul și tăria de a se jefui pentru semenii lor, pentru urmașii lor.

Altruismul lor a fost și este pentru neam și pentru eternitate. Patriotismul lor nu a fost unul de paradă, ci unul veridic, dus până la jertfa de sine. Eroii sunt exemple nemuritoare și se cade a-i pomeni cu evlavie, cu cinstire și din inimă curată. Trebuie să ne însușim trecutul și să-l cinstim. Viitorul unui neam se rezămăpe treptă și așa cum o casă se zidește pe o temelie, așa și viitorul unui neam se zidește pe jertfa înaintașilor. Eroii și-au jertfit viața lor pentru noi.

Noi să jertfim o clipă din viața noastră pentru ei! O clipă dintr-o zi. Măcar atât!

Să ne rugăm cu toții ca sufletele eroilor noștri să se numere în cetele dreptilor iar harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu noi cu toții.

Preot Petre Drăgan
Purcăreni

SĂ NE CUNOAȘTEM ÎNCEPUTURILE !

Motto: "Cred în viitorul și puternicia neamului nostru Căruia fiecare din noi, în felul lui, i-a dat din Inima și din cugetul lui câte ceva"

Tudor Arghezi (1943)

Apărută în Editura Academiei Române, lucrarea "VIATĂ SATELOR DIN ȚARA BÂRSEI ÎN EVUL MEDIU" (secolele XIII – XVII) se constituie într-un document istoric de inegalabilă valoare informațională și, pentru noi săcelenii, de suflăt, în care autorul, Dr. Florin Salvan, reconstituie obiectiv, pe baza a aproximativ 500 de documente și lucrări științifice viața frâmnătată a satelor românești din această regiune, pe parcursul a patru secole.

Pitorescul peisaj natural bârsan, vatră veche și continuă

de locuire dacă-romană, romanică și românească, era împodobit, în feudalismul timpuriu, cu numeroase așezări umane. Unele dintre ele au intrat în orizontul istoriei. Altele însă, rămân învăluite în taină, poate, pentru totdeauna.

Obștile sătești autohtone din Țara Bârsei, organizații social-economice specifice româneni, conduse de juzi, cnezi, voievozi, nu s-au bucurat, atâtă vreme cât au fost libere pe plan social-juridic, de atenția cancelariilor emitente de documente. Dar îndată ce au intrat în sfera unor relații cu caracter feudal, actele încep să le consemne.

Țara Bârsei, intrând la începutul secolului al XIII-lea în sfera de influență a statului feudal maghiar, regele Andrei al II-lea a așezat în această regiune, la anul 1211, pe cavalerii teutoni, cu scop militar și politic. Regalitatea maghiară își intinde astfel stăpânirea sa și peste Țara Bârsei. Aceasta nu s-a făcut printr-o cucerire militară, cu

a consemnat Horia Bârsan

(continuare în pagina 7)

IN MEMORIAM**IN MEMORIAM****IN MEMORIAM****IN MEMORIAM****IN MEMORIAM****SĂ NE CUNOAȘTEM ÎNCEPUTURILE !**

(continuare din pagina 6)

o armată "națională", ci prin așezarea cavalerilor germani în această zonă geografică. De altfel, regalitatea maghiară nu și-a extins nicăieri, în spațiul transilvan, dominația sa printr-o "cucerire politică și militară", ci s-a făcut printr-o "luare în stăpânire a sistemului cetăților", a unor locuri întărite și centre economice.

La vechea populație românească se adaugă, astfel, un nou element etnic, cel german.

Localitățile Brașov, Feldioara, Sînpetru, Hărman și Prejmer apar documentar prima dată încă între anii 1235-1240.

Dar, ceea ce ne interesează pe noi mai mult, în anul 1366 apar pentru prima dată atestate documentar satele Baciu, Turcheș, Cernatu, Satulung, în 1480 satul Tărlungeni, iar în 1500 satul Purcăreni.

Dacă populația săsească din Țara Bârsei a putut prograda destul de repede, pentru că s-a bucurat de condiții geopolitice favorabile, românilor băstinași, în schimb, ca și maghiarii, așezati în aceste locuri în a doua jumătate a secolului al XIV-lea, și la începutul celui următor, au ajuns în cadrul procesului general de dezvoltare a feudalismului din Transilvania, în stare de dependență feudală.

În anul 1366, regele Ludovic I, care donase mai înainte comitelui Stanislav posesiunile Satulung, Cernatu, Turcheș și Baciu, cere capitulului din Alba Iulia să participe la înstăpinirea comitelui Stanislav peste aceste sate.

În perioada următoare, cuprinsă între anii 1451-1500, încă 4 sate, printre care Tărlungeni și Purcăreni intră în sfera relațiilor feudale.

Satul Apața, așezat în nordul Țării Bârsei, a fost conferit în 1460 de Matia Corvin lui Simon Forró de Sf. Georghe, împreună cu satele Baciu, Cernatu, Turcheș și Satulung. Două sate săcelene, Tărlungeni și Purcăreni apar ca posesiuni ale cetății Bran, primul în 1480, iar al doilea, Purcăreni în 1500. Împreună cu acest din urmă sat sunt amintite și celelalte 6 posesiuni săcelene.

Toate obștile sătești autohtone aflate în zonele premontane ale Țării Bârsei, ca și elementele maghiare, așezate în unele sate românești de prin a doua jumătate a secolului al XIV-lea, se află începând de acum sub dependență feudală. Satele săsești libere sunt înconjurate, cu un cerc nu tocmai perfect, de cele 21 de posesiuni aservite, românești și mixte, româno-maghiare, răspândite în zonele mai puțin fertile ale Țării Bârsei. Cel mai intens proces de feudalizare în această zonă a avut loc în secolele XIV-XV. Acest proces a durat mai mult, pentru că obștile sătești autohtone din aceste zone laterale și-au putut apăra, cu îndărjire, un anumit timp, viața lor tradițională liberă.

Datele prezentate mai sus trebuie privite totuși cu prudență necesară, deoarece nici o informație istorică nu reflectă întreaga realitate dintr-o societate oarecare.

Dacă în cele din expuse mai sus, ne-am oprit mai mult asupra procesului de feudalizare a satelor românești care mai târziu vor forma Săcelele, nu trebuie să omitem faptul că lucrarea lui Florin Salvan face ample referiri asupra aceluiși proces petrecut în toate cele 21 sate existente în aceea epocă în Tara Bârsei, printre care putem aminti: Sînpetru, Hărman, Prejmer, Ghimbav, Bod, Rotbav, Codlea, Măieruș, Budila, Tohan, Satu Nou, Zizin, Apața, Tințari, Vlădeni și altele.

(va urma)

NUNȚA LA MOCANII SĂCELÉNI**ÎN URMĂ CU PESTE O SUTĂ DE ANI**

Mocanii săceleni, acest "admirabil element de unitate și expansiune națională", cum îi numește prof. Stefan Mateș în lucrarea "Păstorii ardeleni și Principatele Române", au moștenit din peregrinările strămoșilor, care ajunseseră cu negoțul și turmele până la porțile Constantinopolului, un suflet tare care nu se lasă învins nici de despărțire, de dorul chinuitor, nici de moartea celor iubiți sau stiu să se resemneze. Un articol "Din ținutul Săcelelor" publicat în revista "Grai și suflet", condusă de Ovid Densușianu îi numește, oameni serioși și tăcuți, disprețuind chiar petrecerile și adunările zgomotoase, veselia și băutura, ei nu fac joc decât o singură dată pe an de Sf. Ilie-Sântilie- când vin feciori din toate părțile, candidați la însurătoare și vin femeile și cei mai în vîrstă să-și dea părerea asupra lor și să-și aleagă ginerii.

Fetele însă nu aveau voie să participe la joc, stăteau într-o curte mai apropiată și priveau prin gard la cei ce jucau.

Deci întâlnim o curioasă tradiție păstrată din strămoși cu sfîntenie, adică obiceiul ca fetele de măritat să nu ia parte la Sântilie, anualul joc al păstorilor săceleni, sinonim cu horele din celelalte părți ale țării. Dacă rostul horelor era tocmai ca tinerii să se cunoască, această interzicere categorică de a nu se arăta la joc fetele de măritat, credem că este unică și originală.

La Sântilie veneau femeile cu fete de măritat și cei mai în vîrstă, lată deci că nu avem de-a face cu un "Târg al fetelor" ca acela de pe Muntele Găina ci cu un "Târg al Feciorilor" aşa cum reiese dintr-o strigătură:

"Uită-te lele la mine,
De ți-o părea că joc bine
Să-ți dai fata după mine.
De ți-o părea că joc rău,
Să ți-o ții cu Dumnezeu.
Că nici pragul nu ți-oi trece
Si-ai găsi ca tine zece!"

Dacă fetele de măritat erau aşa de sever suprevegheate, acest lucru se făcea pentru a nu se călca obiceiurile și a nu intra în "gura satului". În schimb aveau voie să meargă la biserică, la sărbătorile Crăciunului, în vinerea Paștilor, de Bobotează, foarte de dimineață. De asemenea se duceau pentru a se spovedi, cumineca, mirui, îmbrăcate și gătite cu ce aveau mai bun.

La Sântilie se întâlneau păstorii vânjoși din vârfurile plaiurilor, cu miros de afine și fragi, cu cântec de mierlă în inimi, cu ciobanii din băltile Dunării-prietenii stufoașurilor foșnitioare, ai bâtlaniilor trufași și ai sălciiilor pletoase- cu păstorii de pe câmpurile Țării Românești și ale Dobrogei, cu întinsul nesfârșit al zărilor în suflet și cu tot albastrul curat al cerului în ochi, luând parte cu toată ființa lor la bucuria

prof. Florica Lupu

(continuare în pagina 8)

CULTURA . CULTURA . CULTURA . CULTURA . CULTURA . CULTURA

NUNTA LA MOCANII SĂCELENI ÎN URMĂ CU PESTE O SUTĂ DE ANI

(continuare din pagina 7)

revederii în frământarea a jocurilor vioale și iuți ale satului națal. Dacă la "Târgul Feciorilor", fetele nu participau, cum se realizau

totuși căsătoriile? Înainte vreme în legarea căsătoriilor rolul mijlocitor il aveau voatrele. Ele erau de obicei bătrâne, bune de gură, cu simț de observație, inclusiv în a pune întrebări pe ocolite și cu mult tact în a purta discuții. Uneori familiile cu fete de măritat, care punea ochii pe un Tânăr de neam și cu stare materială bună, trimiteau și ele voatre la părinții Tânărului pentru a cerceta terenul unei eventuale căsătorii, dar cu totul discret. Voatrele se duceau la părinții fetei în vizită fără a spune scopul pentru care au venit și după ce vedea fata, care, conform obiceiului o trata cu dulceață, începea cu mult tact discuția, arătând că sunt de însurat o seamă de feciori, indicând și numele familiilor respective. În cazul când fata nu-i plăcea sau nu se comporta conform aşteptărilor ei, prezența voatrei în casă se reducea la o simplă vizită. După ce se învoiau din zestre cu ajutorul voatrelor, care dădeau de multe ori dovadă în isteșime demnă de invidiat, sau se înțelegeau direct, părinții tinerilor stabileau seara în care Tânărul împreună cu părinții să se ducă la vedere, adică să vadă dacă se plac tinerii. Voatrele, pentru osteneala lor, când obțineau rezultate, adică întemeierea unei noi căsnicii, primeau: o pereche de ghete, o rochie, un batic cu chenar. Întotdeauna era făcut din partea miresei, chiar dacă voatra fusese trimisă de părinții Tânărului sau de nun, sau de alte rude.

În seara sorocită, Tânărul împreună cu părinții îmbrăcați de sărbătoare se duceau "la vedere" la părinții fetei, unde erau primiți cu multă atenție și poftiți în casa mare – odaia cea mai frumos gătită - se așezau pe scaune în jurul mesei și începeau să discute despre oi, despre greutățile lor. După un timp apărea fata cu o tavă de dulceață, oferea dulceață celor prezenți, lăinând tot timpul ochii în jos. Mai de mult fata venea în casă tot cu ochii plecați, cu un buchet mare de busuioc, pe care îl ținea la nas, pe motiv că-l miroase, astfel că față îl era acoperită. După servirea dulceței sau apariția cu buchetul de busuioc, fata dispărăea imediat și "vederea" era considerată îndeplinită. De cele mai multe ori fetele nici nu cunoșteau pe cel ales de părinți și nu aveau voie să-l refuze sub nici un motiv. Acest obicei îl subliniază G. Moroianu care spune că ar fi fost groaznică necinste pentru părinții fetei, dacă li s-ar fi întâmplat un asemenea lucru: fetele trebuiau să plece capul în fața voinței părinților. Dacă la vedere, însă, le plăcea fata, părinții Tânărului și ai fetei stabileau locul și data nunții. Zestrea pe timpul acela se dădea în capete de oi și mai puțin în bani. Cea mai mare zestre ajungea la 300 de oi, pe care Tânărul le lăua în stăpânire toamna, numărate și însemnate cu semnul distinctiv al socrului, iar în numerar până la 150 galbeni. Tot atunci noul căsătorit hotără dacă rămâne în aceeași țară cu socru-său sau se duce înapoi la stâna tatălui său.

(VA URMA)

Cum (mai) vorbim (II)

Discutam în numărul trecut despre tipuri de discursuri care ne dezvăluie tipuri umane. Un alt tip, dar nu ultimul, ci poate cel mai periculos este tipul demagogului, alașa-zisului patriot, pentru care tot ce spune și face el este în interesul țării. Se vrea reprezentantul simțirii noastre, de aceea va spune numai "noi, români", România devine "Țara românească", sau "țărișoara noastră". Toți ceilalți sunt niște trădători, numai el ne apără, mai ales că vede în jurul nostru numai comploturi, aducând "argumente istorice" care nu rezistă nici unui cercetător serios. El este "vizionar", ne înțeamtă să fim vigilanți ca să nu ne fure cineva țara! Din punctul lui de vedere toate țările, mari sau mici, au un singur gând: să ne fure țara! Să fiu bine înțeles! Cine nu-și iubește țara este un nemenic, dar cine-i ia numele în derâdere, urlându-și așa-zisa dragoste, este mai ticălos, pentru că profită de sentimentele noastre firești. Ca la circ, ei scot "sunete tricolore". Cu cefele lor groase, de oameni superînșăriți, ne înțeamtă să fim moderati, vigilanți și patrioți. El/Ei sunt "români verzi" ai lui Caragiale care se adresau "boborulu" în piețe și cafenele.

Dragostea de țară nu se măsoară în cuvinte "patriotice", ci în atitudine. În a ne face corect datoria, în a fi corecți și cinstiți, în a da dovadă de înțelegere față de problemele celorlați. Pe ceilalți îi caracterizează cel mai bine Eminescu:

"Și această ciumă-n lume și aceste creaturi
Nici rușine n-au să ieie în smintitele lor guri
Gloria neamului nostru spre-a o face de ocară,
Îndrăznesc ca să rostească până și numele tău... țară!"

La polul opus, în privința exprimării, dar având multe puncte comune se află un număr din ce în ce mai mare de vorbitori pentru care cuvintele murdare, grosolană sau injuria constituie ceva firesc, accentuându-le "bărbăția". La început numărul lor era mic. Era o categorie de oameni puțin dezvoltăți intelectual, care avuseseră, pesemne, niște frustrări și căutau în acest fel să-i deranjeze pe ceilalți. Acum este aproape un fenomen de masă. E grav. Copii, femei, bărbați consideră injurătura o manifestare firească. Ti-e frică să mai ieși pe stradă! Străbatem o periculoasă involuție. Dispar oare jena și bunul simț? Spre ce ne îndreptăm? Imaginați-vă că ati trăi o săptămână în care nu ati auzi nici o injurătură, nici un cuvânt grosolan. Vi să-părea că sunteți pe altă lume. Ne-am speria cu toții de o stare normală! Adulții ar trebui să intervină. Trebuie să fim mai atenți cu propria exprimare. În primul rând acasă. Aici este copilul martor al vulgarității în exprimare. Orice copil își imită părinții și caută să le imite și exprimarea. Urmează apoi strada, care n-a fost niciodată un loc de formare a individului, nici măcar în vocabular. Excesul de vulgaritate îl întâlnim însă, la manifestările sportive. Atât în teren, între "parteneri", cât mai ales în tribune, galeriile din toată țara întrecându-se în obscenitate.

Prof. Ilie Cujbă

CULTURA - CULTURA - CULTURA - CULTURA - CULTURA - CULTURA

"Cultura este o componentă importantă în dezvoltarea ființei umane, a societății"

-interviu cu Tânărul coregraf și dansator săceleean Cosmin Manolescu

Repere biografice

Absolvent al Liceului de coregrafie (1988), al Universității de Artă Tetrală și Cinematografică și al Masteratului european EcumEst "Management des Entreprises Culturelles" (1996).

- Stagiile de dans contemporan cu coregrafii Dominique Bagoutet, Christian Trouillas, Christine Bastin, Catherine Contout (Franța), Irene Hultman și Mark Taylor (S.U.A).
- Participant la festivaluri din România, Franța, Germania, S.U.A.
- În 1996, ca bursier al programului "Pepiniers Europeenes pour Jeune Artistes" beneficiază de o rezidență coregrafică în Lisabona , unde creaază spectacolul "No Angels".
- Primește premiul Centrului Soros pentru Artă Contemporană pe anul 1997.

Organizează și participă la atelierul de dans contemporan pentru dansatori și persoane cu deficiențe locomotorii. Participă la Festivalul Concurs Eurodans 1998 unde i se acordă Premiul Televiziunii Române pentru spectacolul "Incursiune 2".

R: Am avut astăzi , 16.03.1999, plăcerea și onoarea de a găzdui un astfel de spectacol "Incursiune 2", coordonat de un săceleean. Ce ne puteți spune despre dvs. D-le Cosmin Manolescu ?

- M-am născut în Săcele, am învățat la două scoli , la generala nr. 6 și 7 și îmi face mare placere să revin în orașul meu în calitate de artist, coregraf și dansator. Mi-am dorit de foarte mult timp să revin pe meleaguri natale și să prezint un spectacol și iată că astăzi am avut această ocazie, de a întâlni un public extraordinar, foarte divers, care gândește...

R: ...și care a simțit arta. Dintre cele 7 arte, dansul are o relevanță proprie. Cum v-ați descoperit propensiunea către această nobilă artă ?

- Și mie îmi place foarte mult să mă mișc și să dansez , la orice muzică auzită, corpul meu începe să prindă viață , apoi am urmat un curs de balet pentru copii. Apoi un anunț în care se făcea o selecție pentru un liceu din Cluj m-a atras.....În fine, a fost o perioadă foarte grea, condițiile din internat, programul intens m-au făcut după un timp să mă reîntorc acasă, unde am continuat la Școlala Populară de Artă din Brașov.

Mama mea, care a crezut foarte mult în mine, m-a ajutat să merg apoi la București, să termin un liceu de coregrafie. Ei trebuie să-i mulțumesc în mod special și pentru acest spectacol aici, în Săcele.

R: Ați anticipat următoarea întrebare. În acest turneu de o lună de zile, de la București la Constanța, apoi Brașov, acum la Săcele , umează Ploiești și iarăși București. Săcele devine un punct central. De ce ați ales Săcele?

- E normal să aleg orașul meu natal , să doresc să se dezvolte cultural, pentru că arta, cultura e o componentă importantă în dezvoltarea ființei umane, a societății.

Am avut uneori impresia că orașul nostru are toate atuurile să dezvolte această componentă. Publicul din această seară a fost extrem de deschis , de receptiv la nou, ceea ce dovedește apetența săcelenilor pentru cultură.

R: Tot de pe plaiuri săcelene, actorul Mircea Rusu a deschis o poartă iar acum, prin coregrafie Dvs. duceți mai departe numele Săcelului. Ce planuri de viitor se înrezăresc?

- Imediat după acest turneu sunt invitat în Anglia, unde se va ține un Festival Internațional de Coregrafie unde aş dori să contactez un coregraf englez care să colaboreze cu dansatorii români; Apoi, începem o altă temă cu doi coreografi francezi; vreau să scot un buletin informativ intitulat Infodans, am multe proiecte de inițiat numai timp, sănătate și bani să am să le pot duce pe toate.

Profit de ocazie să mulțumesc sponsorilor care au făcut posibil acest spectacol și în orașul Săcele, în primul rând d-lui Primar Lața Vasile , S.C. Electroprecizia S.A , S.C. Marfast SRL și S.C. Lefrumarin și , nu în ultimul rând, dvs. Liceului Electroprecizia pentru tot sprijinul acordat.

R: Revista "Plaiuri săcelene " și prin ea săcelenii vor fi alături cel puțin sufletește de Dvs, vă mulțumim iar poate altădată vom avea iarăși bucuria și onoarea de a vă găzdui.

- Cu multă placere.

A consemnat pentru dvs.
Prof. Munteanu Nicolae

CULTURA CULTURA CULTURA CULTURA CULTURA CULTURA

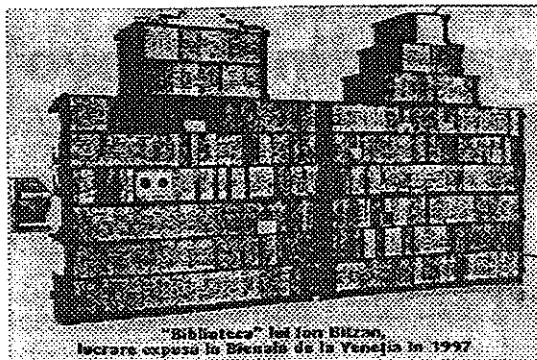
EVENIMENT LITERAR

TÂRGUL INTERNACIONAL DE CARTE – BUCUREŞTI '99

<<ANASTASIA>>

Carte de folos la toată vremea

A șaptea ediție a Târgului Internațional de Carte – București, 1999, cel mai important eveniment editorial al anului din România, s-a deschis joi, 2 iunie, fiind găzduit atât în incinta Teatrului Național (galerile de la etajele 3 și 4, cu o suprafață de expunere de aprox. 2000 mp.), cât și în incinta Sălii Dalles (reprezentând o suprafață suplimentară de 350 mp. față de edițiile anterioare). Târgul a reunit peste 250 de expoziții, dintre care 150 din România. Au fost prezente 30 de edituri franceze, precum și edituri din Anglia, Belgia, Bulgaria, Camerun, Elveția, Germania, Haiti, Maroc, Polonia, Slovacia, Ungaria etc. Franța a fost invitată de onoare a Târgului din acest an; de altfel, chiar în cadrul Târgului, ziua de 2 iunie a fost declarată Ziua Franței, iar ziua de 3 iunie a fost Ziua

Francofoniei. Ediția din acest an s-a bucurat, aşadar, de un cadru de excepție, în care s-au implicat, mai mult decât în alți ani, pe lângă Artexpo, Primăria Capitalei, Radiodifuziunea Română și – *last but not least* – Ministerul Culturii.

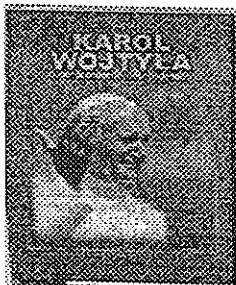
Ca de obicei, Editura Anastasia a constituit o prezență de prim-plan, atât prin titlurile lansate, cât și

prin standul și catalogul pe care le-a pregătit, în întâmpinarea unui public despre care nutrește convingerea că va ști să rămână fidel cărții, în ciuda "curelelor strânse" și a ispitelor dizolvante ale pseudoculturii "de consum"...

"LA PAS PRIN LIBRĂRII"

apariții editoriale semnalate de ing. Horia Bârsan

1. "KAROL WOJTYLA, OMUL SFÂRȘITULUI DE MILENIU" de Luigi Accattoli - ed. Viața Creștină, 1999

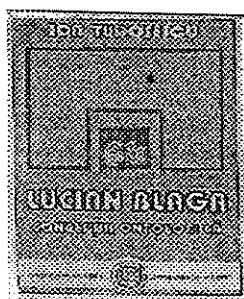

Renumitul ziarist italian a scris o istorie "vie" a celor 20 de ani de pontificat al lui Ioan Paul al II-lea, dar și un roman-document al formării prelatului-intelectual, poetului, dramaturgului, eseistului, filozofului devenit Papă, un Papă fără de care nu se poate înțelege ce s-a întâmplat în Europa la sfârșitul anilor '80.

Luigi Accattoli intră în culisele celor 78 de ani de viață ai unui om care a schimbat profund imaginea tradițională a Papei pe toate continentele: printr-o nouă relație cu mass-media, prin confruntarea cu sistemul comunist, printr-un misionariat modern, prin întâlniri cu mari mulțimi islamică, fiind singurul mare conducător care s-a opus războiului din Golf, prin convocarea unor memorabile adunări interconfesionale și, mai nou, prin pregătirea aparte a Jubileului Anului 2000. Într-un stil jurnalistic alert, autorul argumentează de ce

Ioan Paul al II-lea este un părinte apostolic pentru mileniul III și reușește, dincolo de opțiunile religioase ale cititorilor, să-i facă să paragurgă această carte "dintr-o suflare".

2. "LUCIAN BLAGA – Conceptia ontologică" de Ion Tudosescu – ed. Fundației "România de Mâine", 1999

O apariție editorială pe cât de marcantă, pe atât de binevenită, dat fiind faptul că vizuirea ontologică a creației blagiene nu a fost și nici nu este suficient de bine receptată, nu numai de cultură, ci chiar și de opinia filosofică de la noi.

Din opera filosofică a lui Blaga sunt în atenție, cu precădere, contribuțiile lui în domeniile filosofiei culturii și a valorilor, mai rar esteticii și antropologiei și aproape de loc problematicii ontologice. Lucrarea își propune, astfel, să umple un gol în această privință, în acest sens autorul recurgând la o prezentare completă a modului ontologic al gânditorului, întregită de un comentariu profund și laborios.

" LA PAS PRIN LIBRĂRII "

apariții editoriale semnalate de ing. Horia Bârsan

(continuare din pagina 8)

3. "IDENTITATEA PIERDUTĂ" de David Morrell – ed. Elit, 1999

Acest roman de ficțiune, care te ține cu sufletul la gură până la ultima pagină, le va da mari satisfacții amatorilor de lecturi palpitante.

Ficțiunea creată de Morrell după toate regulile genului, cu spectaculoase răsturnări de situații, suspans, schimbări de décor și enigme, este scrisă alert și eficient; efectiv nu poate fi întreruptă. Eroul ei este un agent din trupele speciale ale armatei americane, care, pentru a-și duce la bun sfârșit misiunile periculoase, își ia atâtea false identități, încât ajunge să nu mai știe cine e el cu adevărat.

4. "O.K.! EXAMEN DE CAPACITATE" de Maria Barna, Evantia Bozgan, Rodica Dragoș, Anca Negrea, Daniela Strat – ed. Compania, 1999

Lucrarea sintetizează cele patru materii de examen (română, istorie, matematică, geografie) punct cu punct; propune în total 1116 exerciții și teste cu soluții – o parte din ele sunt prezentate chiar sub forma subiectelor globale pe care le vor avea elevii la examen; cuprinde hărți, tabele, planuri, observații și "arată cu degetul" confuziile și greșelile frecvente.

Lucrarea se adresează tuturor copiilor din ciclul gimnazial. El trebuie să se deprindă cu un stil de lucru care se va răspândi în tot învățământul nostru, pentru că acesta este mersul lumii, a lumii civilizate, de câteva bune decenii.

5. "MOMENTE DE VIAȚĂ" de Lisette Georgescu – ed. Ararat, 1999

Memoriile cunoscutei pianiste relevă cu o rară modestie, date interesante despre sine, dar, mai ales, despre mari personalități ale vieții muzicale – compozitori, dirijori, soliști instrumentali și vocali – de care a fost apropiată și cu care a colaborat, de la George Enescu, Dinu Lipatti, Mihail Jora, la Ionel Perlea și Yehudi Menuhin.

Sunt expuse vibrant bucuriile și emoțiile ce au însoțit parcursul îndelungatei ei cariere artistice, anecdotă pline de umor despre vedete ale lumii muzicale, sunt consemnate evenimente memorabile din țară și străinătate, totul cu o generoasă dorință de a nu păstra doar pentru sine momentele privilegiate ale unei vieți împlinite.

6. "FENOMENE PARAPSIHOLOGICE" de Ioan Mamulaș și Corin Bianu - ed. Teora, 1999

De-a lungul istoriei, încercările de definire a paranormalului au fost condiționate întotdeauna de nivelul de dezvoltare a științei și tehnicii și s-au referit la acele fenomene sau procese neobișnuite prin raritatea lor ori prin imposibilitatea percepției de către oamenii obișnuiți.

Lucrarea de față încearcă să facă lumină în această vastă experiență.

7. "ISTORIA MONDIALĂ A SOCIETĂȚILOR SECRETE" de Paul Ștefănescu – ed. Miracol 1999

Compilând din diverse surse și sintetizând pe înțelesul tuturor informațiile existente, autorul trece în revistă - cronologic și tipologic – organizațiile secrete care au influențat din umbră istoria omenirii, din Antichitate și până azi.

Un capitol separat este consacrat societăților de acest tip existente acum în țara noastră.

Testament

Prin testament vă las absența
prezența mea
n-a-ndestulat pe nimeni
niciodată
mă-ncreditinez sortii
corabie ce-si pierde
cărările nevăzute-n valuri
dar continui să iubesc
pe veci condamnat
la singurătate

nu-mi port orgoliul în litieră
îl țin ostatec
până în ziua când umilința
îmi va pretinde
să renunț la mine însuși

rădăcină zvâcnind în întuneric
pentru a înălța în slavă
îmnul frunzelor.

Prof. Corneliu Cîrstea

ORIZONTURI

*Nu cutezam să învăț a privi
Lumina stelelor, a lunii și a flăcărilor
Nu credeam să învăț a auzi
Vuietul apelor și freamățul plopilor
Nu înțelegeam să învăț a trăi
Esența vieții și a morții,
Vraja razei de lumină ce duce
Spre mîntuirea sufletului meu.*

FRUMOASĂ

*Frumoasă ca mesteacănul sub stele
Ai fost, iubire, vara vietii mele,
Dar ai plecat lăsând păreri de rău
Și toamna ai trimis-o-n locul tău
Când te oglindeai spre seară-n apa lină,
Vedeam în apă soare și lumină.
Azi nu mai vîi și valu-ntunecat
Este ca părul tău pe umeri revărsat
Așa te știu de-acum; un vis și-o amăgire.*

Adina Vințe
cl.XI C - GR. SC. ELECTROPRECIZIA

AMORUL IZGONIT

*Sărutul tău înfiorat.....
Și ochii de jăratec m-au uitat....
Mâinile ce trupu-mi cuprindeau
Și coapsele-mi încet le mângâiau
Surâsul tău dulce, azi amar
E în zadar, e în zadar...
Acele nopți înflăcărate
Și acel nisip prea fin cu luciri de diamante
S-au spulberat în toți și-n toate.*

OPINIU → OPINIU

PRIETENIA NU ARE FRONTIERE

Din 1993 Grupul Școlar Industrial Electroprecizia a consolidat o legătură de prietenie cu Liceul Marie-Curie din orașul Vire, regiunea Normandia (Calvados) Franța.

În perioada 19-27.04.1999 școala noastră a avut din nou plăcerea de a-i găzdui pe prietenii francezi în cadrul celui de-al treilea schimb cultural-teatral. 18 elevi și șase accompaniatori adulți, coordonați ca de obicei, de dl. Alain Revet, inițiatorul și inima acestei relații de șase ani, au descoperit meleagurile săcelene și au trăit efectiv ospitalitatea ancestrală a românilor săceleni.

Programul a prevăzut spectacol teatral în sala festivă a Liceului Electroprecizia, la Făgăraș pentru colegiul Național Radu Negru și la București în cadrul Liceului Jean Monet. Atmosfera călduroasă, discuțiile libere pe marginea spectacolului au făcut ca elevii săceleni să se situeze net superior într-un top al publicului, față de cei din Făgăraș și București. Sejurul a mai cuprins recepția oficială la Primăria orașului Săcele, unde dl. Primar Lața Vasile i-a primit cu o cordială căldură sufletească, de altfel ca de fiecare dată în cadrul schimburilor culturale. Dl. Alain Revet a fost purtătorul de cuvânt al Primăriei din Vire, arătând intenția clară a oficialităților franceze de a face primii pași pentru o posibilă înfrățire între cele două orașe. Răspunsul afirmativ al d-lui primar Lața dă o speranță nouă și deschide perspective promițătoare, existând posibilitatea reală ca în timp, începând cu anul viitor, să se promoveze demersurile necesare. De altfel, bunele intenții s-au materializat deja, primăria ajutând substanțial finanțar tot programul cultural, vizitele turistice la muzee și castele, costul transportului pentru cei aproximativ 1000 de km făcuți cu autocarul francez în România: Brașovul cu Prima Școală Românească, Biserica Neagră, Poiana Brașov, Tara Făgărașului cu Complexul arhitectonic al mănăstirii de la Sâmbăta, Branul cu celebrul castel, Sinaia – castelul Peleș și Bucureștiul cu Arcul de Triumf și nu mai puțin celebră "Casa a Poporului", a doua ca mărime din lume. Vizitarea S.C. Electroprecizia S.A., unde am avut onoarea și plăcerea să fim primiți de dl. Director general Constantin Zavarache, masa la cantina uzinei, ca sponsorizare, a completat imaginea opitalității meleagurilor săcelene.

Un moment de pietate și mulțumire sufletească ne-a insuflat formația corală a bisericii Sf. Adormire din Satulung, condusă de Daniel Cândeа, în majoritate covârșitoare elevi ai școlii noastre.

O seară la Tașăra Brădet, cântând și dansând în jurul focului ce-și înaltă vâlvătaia în tările nopții, exprima poate cel mai adekvat ideea de prietenie, între două nații cu aceeași origine, cea latină. Într-un fel, ca o demonstrație că nu e nevoie de raiduri aeriene și bombardamente ca în Kosovo, ci de dorința de a ne înțelege.

Să înțelegem că prietenia nu are frontiere.

Director Grup Școlar Electroprecizia

Prof. Munteanu Nicolae

Absolvenții săceleni la drum.Unde?

Se apropie sfârșitul anului școlar. Pentru clasele terminale urmează examenele, apoi un alt drum. Elevii claselor a VIII- a vor susține examenul de capacitate și apoi admiterea la licee sau școli profesionale.

Numărul locurilor de la liceele săcelene și de la școlile profesionale acoperă numărul virtualilor absolvenți. Spun virtuali, pentru că nu toți absolvenții claselor a VIII-a vor trece examenul de capacitate. Pentru ceilalți vor fi școli complementare. De mai mulți ani de zile, însă, mulți dintre cei mai buni absolvenți ai claselor a VIII-a urmează, cu rezultate foarte bune, liceele renumite brașovene. Este o problemă care se poate rezolva în timp și cu competență, numai așa putem sprijini școala săceleană. O statistică după acest prim examen de capacitate ne va edifica și se vor găsi neapărat, și soluțiile.

O situație mai deosebită o vor cunoaște absolvenții de liceu. Cei care vor lua bacalaureatul au șansa învățământului universitar sau a unor specializări postliceale în profesiile căutate. Nu toți vor reuși. Ce vor face ceilalți? Este o întrebare la care, din păcate, societatea săceleană nu poate răspunde. Nu sunt și nu se întrevăd locuri de muncă pentru viitorii absolvenți. Factorii responsabili, școli, întreprinderi, consiliul local trebuie să gândească și să caute soluții. Problema este dificilă și soluțiile nu se pot găsi imediat. Economia de piață are legile și cerințele ei. În această direcție ar trebui să se orienteze școala și absolvenții. Este un nou drum pe care trebuie cu toții să-i învățăm din mers.

Încotro? Spre învățatură serioasă, spre profesii solicitate în economia de piață, spre competență. Nu există reușită în afara strădaniei și competenței individuale.

Prof. Ilie Cujbă

OPINII • **OPINII**

Din prezent ,spre viitorul Orașului Săcele

Să lăsăm în acest oraș ca viitorul să înceapă odată cu prezentul, căci acesta din urmă va fi mereu la un pas de a se atinge, viitorul este însă și va fi etern.

În opinia mea, dacă ar fi să prezentăm orașul Săcele la cumpăna dintre prezent și viitor, consider că s-ar încina cu mult mai mult spre prezent.

De ce? Deoarece pesemne, viitorului i s-ar atribui, după părerea mea, prea multe obligații.

Însă, toate acestea nu denotă faptul că orașul Săcele nu are un prezent strălucitor. Prezentul în cazul nostru reprezintă o multitudine de baruri, ceea ce poate arăta lipsa de cultură. Dacă acești bani folosiți pentru construirea barurilor ar fi folosiți pentru înființarea unor săli de teatru sau a unor școli, căci tot mai avem nevoie și de așa ceva, credeți că ar fi ceva inutil? Poate pentru generația tânără, da, însă mai sunt și alți locuitori care își doresc să vizioneze un film sau să intre într-o casă de cultură. Dar toate acestea unde? Așa zisul cinema nu se mai poate numi astfel, așa zisele case de cultură nu au destui bani pentru a fi renovate, așteptând mila noastră, a locuitorilor acestui oraș. Însă se va gândi cineva și la toate acestea?

Pesemne că frumusețea prezentului nostru stă în Clubul Elevilor, în bibliotecile și librăriile (care lipsesc aproape cu desăvârșire, iar cele întâlnite sunt relativ lipsite de ceva cu adevărat atrăgător), stațiunea turistică Bunloc dar, mai ales în natură ce așteaptă și ea să fie cel puțin protejată. Dacă tinem cont de trecutul acestei zone, de care mocanii noștri erau atât de mândri, căci plecând cu turmele de oi în Baltă, un ținut nu atât de plăcut, se întorceau cu atâta dragoste în această adevărată gură de rai, dacă ne-am deschide ochii înimilor noastre, putând vedea minificul peisaj de care, cu atâta noroc, avem parte, oare nu am putea investi bani și în turism, astfel putând reduce acest ținut, pe culmile frumuseții? Eu cred că da, și cu toate că aceste aspecte sunt relativ minore, mai mareea frumusețe se poate întâlni în sufletele specific mocănești ale locuitorilor. Și totuși, valoarea acestor suflete mai poate fi descoperită, când ele sunt îngropate în atâtea și atâtea griji?

Pentru cele scrise în rândurile de mai sus, aș putea fi acuzată de cosmopolitism, însă aceasta este pentru mine realitatea, care poate fi schimbăță doar cu ajutorul voinței noastre.

Ceea ce doresc este ca centrele culturale să fie restabile, banii investiți în barurile care sunt atât de frecvente, să fie îndreptați către școlile și grădinițele care au totuși nevoie. Poate cer prea multe spunând că aş dori ca drumurile să fie lipsite de atâtea gropi și mașinile să fie mai curate, ori trivialitatea limbajului să fie redusă, însă presupun că acestea sunt dorințele tuturor, poate și al tinerelor generații care, în lipsă de alte activități și nefiind atrași de ceva cu adevărat atrăgător, se îndreaptă spre activitatea atât de banală (pentru ei interesantă) din baruri.

Iubesc trecutul orașului meu, detest oarecum prezentul și pesemne, cred că voi iubi cătuși de puțin, viitorul.

Nu-mi rămâne altceva decât să sper.

Crăciun Mihaela
Cl. XI-B Grupul Școlar Electroprecizia

Cultură săceleeană - expresie sau realitate?

Săcelele, oraș cu peste 39 mii de locuitori, a contribuit la dezvoltarea vieții culturale românești, oferind personalități ca Popaea Ioan, pedagog și publicist, Alexandru Lapedatu istoric și om politic cât și George Moroianu economist, publicist și om politic.

Ei, întradevară, s-au dovedit cetățeni adevărați nu numai prin sânge ci și prin spirit, contribuind decisiv la dezvoltarea spirituală și materială a locului.

Dar imaginea de astăzi a orașului Săcele este cu totul diferită. Înclinația spre cultură a dispărut aproape complet din viața săcelenilor, singurul muzeu de istorie care a păstrat până acum tradițiile și obiceiurile vechi, a rămas doar o casă obișnuită cu porțile mereu închise.

Din 1989 nu s-a observat nici o mișcare culturală de valoare, intelectualii săceleni rămânând până acum în umbra anonimatului, urmările acestui fapt fiind lipsa de cultură, violența în rândul tinerilor și subjugarea creativității.

Se simte nevoia unei educații culturale care s-ar putea realiza prin înființarea unor centre culturale care să sprijine tinerele talente, să trezească în oameni toleranța, și dragostea față de artă, pictură, muzică și teatru.

Secțiile acestor instituții s-ar putea înființa în licee cum ar fi Electroprecizia, care a făcut niște pași importanți în acest sens, înființând trupa de teatru a centrului de documentare și informare, și în curând redactarea unei reviste ai cărei realizatori vor fi elevii. Dar toate aceste lucruri cer pe lângă muncă și apoi finanțări. De aceea ar fi bine ca Primăria orașului Săcele să aloce fonduri pentru realizarea acestor lucruri necesare pentru "păstrearea culturii, istoriei și a ordinii publice".

Antal Ibolya

ACTUALITATEA SĂCELEANĂ PRIMĂRIA ORAȘULUI SĂCELE

Începând cu luna martie, în acest an, am putut spune că iarna a trecut, motiv pentru care, încă din ziua de mărțișor, s-au început lucrările edilitare specifice primăverii, alături de redeschiderea șantierelor operte în perioada anotimpului friguros. S-a pornit o energetică și amplă campanie de curățenie de primăvară, desfășându-se numeroase maidane de gunoi ce s-au "înfiripat" sub mantia zăpezii datorită unor concitadini mai comozi și mai "descurcăreți". S-au toaletat arbori, s-au plantat arbusti pentru garduri vii și, cu o atenție deosebită s-au refăcut pastilele de flori completându-se cu pământ fertil și răsaduri de pansele și trandafiri.

O problemă importantă a constituit-o gradul ridicat de deteriorare a drumurilor publice, în special a celor cu acoperământ asfaltic. Aici se cere o precizare și anume aceea că drumurile naționale, cum este cazul celor două bulevarde care traversează orașul nostru, sunt întreținute de către Administrația Națională a Drumurilor (A.N.D.). Adică repararea celor două bulevarde este sarcina acestui A.N.D.. Doar municipiile administrează drumurile naționale de pe teritoriul lor. De aceea Primăria a trecut la repararea drumurilor laterale începând cu cele din cartierele de blocuri și cu cele cu pante foarte mari, conform unui program ce cuprinde toate străzile cu probleme. O echipă specială având în dotare toate utilajele specifice necesare, își desfășoară activitatea de la începutul lunii mai.

Legat de problema drumurilor, mai sus amintită, merită menționat faptul că s-a semnat contractul de proiectare al drumului ocolitor al orașului Săcele, proiect ce va fi pornit spre execuție la începutul trimestrului IV al acestui an. Această lucrare de mare anvergură, va aduce cetățenilor urbei noastre un plus de siguranță și confort

alături de o nouă deschidere economică potențială.

Spuneam că s-a revenit pe șantierele cu lucrări întrerupte peste iarnă. Acestea sunt în principal cele din școlile generale și grădinițe, unde se refac grupurile sanitare, acoperișurile, interioarele și mobilierul. Este vorba de Școala Generală nr.1, Școala Generală nr.2, Școala Generală nr.4 și Școala Generală nr.5 unde s-au ales proiecte și soluții pentru lucrări de o calitate desăvârșită. Dar, cele mai spectaculoase lucrări care, prin viteza

și multitudinea fronturilor de lucru, schimbă de la o zi la alta aspectul orașului sunt cele de trotuare. Realizate cu pavele și borduri bicolore, în modele de bun gust, pe infrastructuri ușor de realizat și durabile, aceste trotuare încep să devină un element caracteristic al orașului. Simultan cu realizarea acestor trotuare se fac și amenajările adiacente șoselei, adică acostamente largi, ce pot fi folosite ca spații de parcare și rigole pentru preluarea rapidă a peliculei de apă de pe spațiul carosabil.

Bineînțeles că lista lucrărilor din această primăvară este ceva mai lungă, însă un lucru de mare importanță trebuie reținut și anume acela că oricătre lucrări și acțiuni ar face Primăria aspectul orașului este dat de ceea ce face acasă la el, cât și pe stradă, fiecare cetățean.

De asemenea, Biroul Agricol informează că, dintr-un total de 2763 titluri de proprietate s-au eliberat până la sfârșitul anului 1998 un număr de 2012 titluri, iar în acest an, până în prezent 277 titluri. Urmează că diferența de titluri de proprietate să se elibereze către beneficiarii lor până la sfârșitul acestui an, încheindu-se astfel o acțiune deosebită de importanță pentru locuitorii orașului nostru.

Ing. Marius Flangea

Programul SOCRATES la Săcele

Poate părea de-a dreptul incredibil, ca un program de o anvergură europeană să ființeze în Săcele. Și totuși, așa este: programul Uniunii Europene "Socrates" s-a oprit în orașul nostru acum doi ani.

Îmi aminteșc că atunci când am citit în ziare despre înființarea Agenției Naționale Socrates, m-am întrebat repede "Cui îi folosește?". Răspunsul aveam să-l afflu mai târziu. Într-o zi am primit la școală un plic voluminos cu antetul "Inspection Académique de Caen". L-am desfășurat nerăbdător și am frunzărit teancul de hârtii și imprimate care purtau antetul Comunității Europene. Printre hârtii am descoperit și scrisoarea care avea să mă lămurească. Ea era semnată de prietenii noștri mai vechi, de la liceul "Marie Curie" din orașul Vire

(Normandia), care ne informau că ne-au inclus într-un program numit "Proiect Educativ European (P.E.E.), cu tema "Toleranță". Eram invitați să studiem proiectul lor și să elaborăm un proiect al nostru, care să răspundă realităților săcelene. După câteva zile, Consiliul de administrație al Grupului Școlar Electroprecizia, m-a invitat să prezint conținutul proiectului francez. La acea întâlnire s-a hotărât să răspundem afirmativ oportunităților ce ni se oferea prin acest program și totodată am fost numit responsabil al proiectului.

După o perioadă de informare, după consultări cu conducerea școlii și cu colegii, s-a născut și proiectul nostru pe tema "Toleranței". L-am depus la Agenția Națională Socrates și am primit un răspuns afirmativ. Până în prezent s-au desfășurat câteva acțiuni concrete:

prof. Cerbu Dorel

(continuare în pagina 16)

Programul SOCRATES la Săcele

(continuare din pagina 15)

- Contactarea școlilor partenere (Tingsvallagymnasiet din Karlstad, Suedia; Gymnasium – Vandlitz Germania; King Eduard VI College- Totnes, Marea Britanie; Colegio Askartza Claret- Leioa, Spania și Lycee Marie Curie – Vire, Franța) și informarea lor privind specificul activității din școala noastră.
- Vizita pregătitoare, care a avut ca scop armonizarea obiectivelor noastre cu cele ale școlii coordonatoare (Lycee Marie Curie-Vire, Franța). Cu această ocazie directorii școlii noastre, au avut ocazia să cunoască mai bine sistemul de învățământ din Franța, modul de viață francez și să se întâlnească cu profesori și elevi de la Lycee Agricole, Lycee technique "Jean Mermoz", College Maupas.

În a doua fază a Proiectului Educativ European, al secțiunii "Comenius", elevii din toate școlile participante au formulat și adresat întrebări colegilor lor de peste hotare. Aceste întrebări au fost foarte diverse, referindu-se la toate aspectele vieții școlare, culturale, cotidiene. A început o corespondență viață între elevii români și partenerii lor occidentali. Limba oficială a proiectului este engleză însă noi am folosit (și folosim) și limba franceză.

În următoarele faze ale P.E.E., avem în vedere realizarea unui miniproiect cu tema: "Cel mai tolerant oraș din România, de-a lungul istoriei". Drept subiect al cercetărilor elevilor noștri, am ales orașul Brașov.

Grupele de lucru sunt îndrumate de d-na prof. de istorie Camelia Dumitra. Materialele realizate, vor fi traduse în franceză sub atenta coordonare a d-nei prof. Deliana Ghiuță și în limba engleză de către grupa de elevi condusă de d-na prof. Mocanu.

Acest miniproiect va mai cuprinde o expoziție de afișe pe tema toleranței și un spectacol de teatru, care

urmează să fie prezentate și celoralte școli din Săcele, precum și școlilor partenere.

Per ansamblu, am urmărit să dezvoltăm, cu această ocazie, o serie de deprinderi practice ale elevilor; modalități de informare-documentare; metode de muncă în echipă, de organizare a materialelor, de expunere orală și scrisă a acestora, de amenajare a unei expoziții de afișe, etc. Proiectul nostru oferă șanse egale de participare fetelor și băieților.

În fazele următoare sperăm să realizăm schimburi de elevi și de profesori cu școlile partenere. Un ajutor extraordinar pentru buna desfășurare a P.E.E., a fost oferit cu generozitate de echipa managerială a S.C. Electroprecizia S.A.: accesul elevilor noștri la Internet, direct din școală (căci Internet-ul este principala cale de comunicare rapidă și ieftină astăzi).

Doresc să le mulțumesc în numele elevilor noștri domnilor manageri: Constantin Zavarache și Claudiu Roșculeț și să-i asigur de întreaga noastră considerație.

Acum, când ati aflat căte ceva despre acest program european, poate sunteți tentați să ne invidiați. Nu cred că aveți multe motive, pentru că el înseamnă multă muncă în afara cursurilor, atât pentru elevi cât și pentru profesorii implicați.

Colaborarea cu partenerii străini te pune în situația de a-ți reevalua și schimba un întreg mod de a gândi, a proiecta, organiza, acționa și evalua.

Întâlnirea dintre firava noastră cultură organizațională și puternica structură instituțională occidentală ne creaază multe probleme noi. Avem ocazia să verificăm pe viu miturile Occidentului industrializat dar și să dărâmăm (schimbăm) prejudiciile celorlați față de România. Putem redescoperi dimensiunea umană europeană, cea a "Toleranței".

Sperăm ca Bunul Dumnezeu să ne ajute să fim la înălțimea cerințelor partenerilor noștri de dialog și să ne reprezentăm țara și orașul cu cinste.

CLUBUL ELEVILOR - O INSTITUȚIE DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ

Funcționând sub egida Inspectoratului Județean Scolar Brașov, Clubul Elevilor din Săcele, ca de altfel toate Palatele copiilor și cluburile similare din țară, este o instituție circumscrisă educației nonformale al cărei obiectiv fundamental este acela de a se susține și a desfășura o activitate de timp liber pentru copii, elevi și tineri, activitate care să corespundă eficient intereselor, dorințelor și aptitudinilor acestora. Fără îndoială că prin diversitatea activităților ce se desfășoară în cadrul acestei instituții, are loc o creștere a calității educației cu valențe pozitive în formarea personalității elevilor și tinerilor. Se poate

spune, aşadar, că educația nonformală este o formă complementară a educației de tip școlar cu care se dorește a se conjuga cât mai armonios.

Desfășurând o activitate continuă de aproape două decenii, după anul 1989 această instituție s-a adaptat flexibil noilor cerințe și valorii democratice, alegerea celor mai potrivite metode și procedee didactice fiind permanent căutate la nivelul elevilor, resurselor materiale și pecuniare.

Climatul în care se desfășoară activitățile cercurilor urmărește să stimuleze interesul copiilor pentru un domeniu sau altul, să dezvolte capacitatea creatoare, cunoștințele și priceperile lor și să-i educe într-un spirit emulativ răspunzător unor necesități practice.

Varietatea cercurilor, mult restrânsă în ultimii ani datorită conjuncturii socio-economice de tranziție, nu a

prof. Corneliu Crîștea

(continuare în pagina 17)

CLUBUL ELEVILOR - O INSTITUȚIE DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ

(continuare din pagina 16)

împiedicat însă frecventarea lor de către un număr tot mai mare de elevi dormitori să-și satisfacă setea de cunoaștere, să-și petrecă timpul liber într-un mod cât mai util și plăcut. Actualmente, la Clubul Elevilor interesul și talentul copiilor săceleni poate fi șlefuit de către cadre specializate în următoarele cercuri: foto, tenis de masă, orientare sportivă și educație ecologică, informatică-elektronica, sculptură-decorațiuni, croitorie-tricotaje-tapițerie, cineaclul literar, desen-atelierul fanteziei, dans modern și contemporan.

În cadrul preocupărilor permanente ale clubului, colaborarea cu unitățile școlare și cu familia reprezintă un factor prioritări pentru angrenarea unui număr considerabil mai mare de copii care să ne frecventeze cercurile, mai ales că orele sau cursurile desfășurate aici sunt gratuite, scopul nostru comun fiind, așa cum

spuneam la început, educarea și dezvoltarea personalității copiilor noștri "în sensul contracărării influențelor negative și al stimulării celor pozitive". Antrenați adeseori în activități competiționale de natură artistică, sporiv-turistică sau în spectacole, copiii și elevii clubului nostru au posibilitatea afirmării creative și afective, au șansa de a deschide orizonturi spirituale și existențiale care în alte condiții s-ar pierde latent și sigur în vâltoarea timpului.

Din acest punct de vedere participarea activă, continuă și de lungă durată în domeniile propuse de această instituție care propagă educația etică la cotele cele mai înalte ale ființei umane, poate constitui o premisă importantă în ce privește împlinirea profesională și spirituală a fiecărui individ și, în ultimă instanță, la formarea sau, mai bine zis, la modelarea unei societăți sănătoase.

Ansamblul "ASTRA" la festivalul de folclor "MARMARA" în Turcia

A n s a m b l u l
folcloric "ASTRA" al S.C.
Electroprecizia SA a
participat la Istanbul în
perioada 17-24mai 1999
la o nouă ediție a
Festivalului Internațional
de Folclor "MARMARA".
Cu o bogată experiență la
festivalurile internaționale
din : Germania 1970,
Turcia 1979, Anglia
1981, Franța 1984, Cipru
1991, Republica Moldova
și Ucraina 1993, Grecia
1994, Turcia 1998, ansamblul folcloric "ASTRA" s-a
prezentat și în acest an la festivalul din Turcia cu un
repertoriu din care n-au lipsit obiceiurile și tradițiile de
muncă sau de sărbătoare întâlnite la poporul român
(Armindenul, Plugarul, Cununa grâului, Ceata feciorilor
etc) care s-a bucurat de un succes deosebit, îndelung
aplaudat de spectatorii care au umplut sălile până la
refuz. Invitația la acest festival se constituie într-o
recunoaștere a profesionalismului și prestației de înalt
nivel artistic pe care ansamblul săcelean le-a avut la ediție
precedentă. La această ediție a festivalului internațional
"MARMARA" au participat ansambluri folclorice din
Bulgaria, Ucraina, Georgia și țara gazdă care a prezentat
formații artistice care aveau în componență de la copii
de 4-5 ani până la bătrâni.

Întreaga manifestare din Turcia a fost sponsorizată de
firma constructoare de autovehicule OTOSAN-FORD.
Datorită calității ridicate a spectacolului oferit de săceleni,
aceștia au fost invitați de marea firmă constructoare de

mașini să prezinte
un spectacol în fața
angajaților.

Ansamblul a avut
onoarea de a fi primit
de guvernatorul
Istanbulului, Primăria
acestei mari metropole,
precum și la
Primăriile sectorului
KADYKÖY și GÖSTEPE.

Această deplasare
a putut avea loc
datorită sprijinului

generos al Conducerii Societății Comerciale
Electroprecizia care a sponsorizat în totalitate această
deplasare precum și a firmei "DAFO" din Săcele.

Și cu această ocazie, ansamblul folcloric "ASTRA" a
fost mesager al Orașului Săcele, al societății
Electroprecizia și nu în ultimul rând, al cântecului și jocului
popular românesc.

Ing. Dan Beșchea

De ce trebuie tratat precoce strabismul?

Prin vedere binoculară se înțelege facultatea pe care o are scoarța cerebrală de a contopi într-o senzație unică cele două imagini transmise de fiecare retină. La om, datorită structurii anatomiche perfecționate și a poziției ochilor mai aproape de planul median, apare posibilitatea integrării într-o percepție unică a senzațiilor vizuale provenite de la stimuli recepționați simultan de fiecare din cei doi ochi. Câmpul de vedere panoramic al vertebratelor inferioare este înlocuit cu un câmp de vedere binocular, ce conferă o percepție tridimensională a spațiului, o acuitate vizuală mai bună și o localizare spațială mai precisă. Vederea binoculară este o funcție căpătată ce se dezvoltă în primii ani de viață, în mod progresiv și reprezintă cea mai înaltă treaptă de dezvoltare a aparatului vizual în cursul evoluției filogenetice. Utilizarea coordonată a celor doi ochi este absolut necesară pentru a produce o imagine vizuală unică. Corespondența senzorială poate fi normal asigurată numai atunci cînd axele vizuale ale celor doi ochi sunt orientate simultan spre obiectul fixat. Prin urmare, corespondenței senzoriale este obligatoriu să i se alăture corespondența motorie, respectiv mișările "conjugate" ale celor doi ochi. Obiectele privite fiind susceptibile de a se deplasa continuu, ochii trebuie să se adapteze mereu la aceste modificări păstrând nealterată vederea binoculară.

Strabismul este o anomalie de dezvoltare a vederii binoculare care duce la stabilirea de corelații anormale între cei doi ochi și în care axele vizuale nu-și mai păstrează paralelismul. Un ochi poate fi deviat fie spre nas și în acest caz se spune despre subiectul respectiv că "se uită cruciș", fie spre coada ochiului. În ambele cazuri axele ochilor nu mai sunt paralele și această situație anormală de poziție o definim prin noțiunea de strabism.

Strabismul poate fi prezent chiar de la naștere, sau apare în primele luni sau în primul an de viață. Privit adesea de părinți ca un handicap estetic, strabismul poate duce la scădereea marcantă a vederii ochiului deviat, scădere ce poate fi definitivă dacă nu se institue că mai precoce tratamentul adecvat. Acest tratament poate fi început încă de la vîrstă de șase luni!

Am spus că o dezvoltare normală a vederii presupune paralelismul axelor vizuale ale globilor oculari, paralelism perfect pentru vedere la distanță și convergență spre un obiect fixat pentru vedere de aproape. În aceste condiții creierul "învață" să conțopească într-o senzație unică, cele două imagini aproape identice furnizate de cele două retine. În cazul devierii unui ochi, cele două imagini sunt prea puțin asemănătoare pentru a putea fi "combinate" în creier, iar obiectul privit apare "dedublat". Situația este de netolerat și creierul "uită" imaginea care îl deranjează. Este vorba de un proces de "neutralizare", fenomen cu apariție rapidă și foarte activ până spre vîrstă de 5-6 ani. Totul se petrece ca și cum anumite zone retiniene ale globului ocular deviat, ar fi

inhibite de creier, care "nu vrea să le vadă"! Din păcate această neutralizare începe cu zona care furnizează cele mai multe detalii, respectiv cu "macula", zona de retină, responsabilă de vederea de precizie, suportul anatomic al unei vederi normale.

Se apreciază că "ochiul care nu a văzut" până la vîrstă de 6 ani, este pierdut funcțional, orice efort ulterior din partea medicului fiind zadămic.

Cu alte cuvinte, creierul face "abstracție" de imaginea trimisă de ochiul deviat, iar acesta se "lenește", pierzându-și treptat aptitudinile funcționale. Din acest moment tratamentul devine mai complex, mai îndelungat în timp și cu mai puțini surți de izbândă. De aceea scopul tratamentului medical precoce constă tocmai în evitarea instalării acestei "leneviri" a ochiului, în acest fel asigurându-se și eficacitatea unui eventual tratament chirurgical, care apare, deseori, pentru părinți ca fiind tratamentul radical al strabismului. Menționăm aici că tratamentul chirurgical este numai o verigă în tratamentul complex și deseori îndelungat al strabismului și că acesta vizează numai dezechilibrul muscular, fără efect asupra vederii. Prin urmare o intervenție chirurgicală reușită în strabism, nu exclude portul ochelarilor !.

Rezultă din cele expuse, că un copil cu strabism nu este doar un pacient căruia trebuie să i se corecteze un defect estetic, ci este un potențial nevăzător! Concepția unor părinți indolenți, potrivit căreia timpul le rezolvă pe toate ("Lasă că-i trece până se face mare") este cu atât mai nocivă, cu cât acești copii cu vedere foarte scăzută la un ochi au greutăți la școală în procesul de instruire, nu se vor putea califica în orice meserie sau specialitate ce pretinde anumite aptitudini vizuale, nu vor putea avea carnet de conducere, etc. Într-un cuvânt, vor fi handicapăți față de alții semeni ai lor.

Tot din cele expuse, rezultă că precocitatea tratamentului mărește șansele de vindecare. Întrucât profilaxia strabismului începe la 6 luni, este datoria medicului pediatru și chiar a părinților să sesizeze primele modificări anormale de poziție a ochilor și să se adreseze medicului oftalmolog. Părinții vor fi avizați, că, în funcție de modificările senzorio-motorii, tratamentul strabismului poate dura luni sau ani de zile! De aceea răbdarea și insistența trebuie să aparțină deopotrivă medicului, părinților și copiilor. Dacă oricare din aceștia cedează, tratamentul nu va da rezultate.

Dr. Viorel Gârceaag
Medic primar oftalmolog
Secția oftalmologie Spitalul Jud. Brașov

Handbal Săceleean

Reprezentată a handbalului săceleean, echipa Precizia Săcele a fost înființată în anul 1952, pe vremea când handbalul se juca în 11.

Până în anul 1997, echipa noastră a participat la competiții pe plan județean, reușind ca în două rânduri să fie campioană a județului Brașov, participând astfel la turnee de baraj în divizia B. Din păcate la momentele respective, "indicațiile" primite din partea celor care conduceau activitatea sportivă la Precizia Săcele au fost de a nu se promova, considerându-se că pentru handbaliști este suficientă, ca recompensă, numai participarea la turneele de baraj.

Din anul competițional 1997 – 1998, în noile condiții de desfășurare ale sportului din România, când în toate ramurile sportive au apărut probleme de organizare și administrative, echipa noastră de handbal a găsit înțelegerea și ajutorul necesar din partea directorului general al SC. Electroprecizia SA, d-l ing. Constantin Zavarache, care a acceptat ca Precizia Săcele, din nou campioană a județului Brașov, să participe pentru prima oară pe plan republican, în divizia B.

A fost o pornire puțin stângace, fără antrenor calificat, cu un nucleu de foști jucători ai S.C. Școlar Dinamo Brașov. Odată cu venirea la conducerea echipei a antrenorului prof. Ioan Vlădescu, s-a instaurat un climat organizat de muncă și seriozitate, astfel încât, la sfârșitul campionatului, în condițiile în care echipa Tehnoutilaj Odorhei și-ar fi apărat sănsele în mod corect, echipa Precizia ar fi putut să fie după primul an de participare,

calificată în divizia A.

Campionatul 1998 – 1999 a fost început cu impunerea obiectivului de a promova în divizia A, atât din partea conducerii cât și a componenților echipei.

Urmând un parcurs ascendent, echipa noastră a disputat 12 jocuri, 6 în toamnă și 6 în primăvară, din care a câștigat 11, în seria A a diviziei B.

In acest moment, Asociația Sportivă Precizia Săcele se poate mândri cu două realizări de obiectiv : promovarea în Liga Națională a echipei de rugby, respectiv în eșalonul doi al handbalului românesc, a echipei noastre.

Felicităm echipa de rugby pentru revenirea între cele mai bune echipe ale României.

Urmare a promovării, echipa noastră se confruntă cu numeroase probleme care trebuie rezolvate în timpul cel mai scurt, cele mai dificile fiind cele de ordin financiar, oricine putând înțelege că SC. Electroprecizia SA nu poate, singură, să susțină trei ramuri sportive de nivel republican, dintre care două debutante. Totodată trebuie rezolvate câteva transferuri pentru a întări echipa, reorganizarea secției – delegatul echipei nefiind angajat al SC Electroprecizia SA, procurarea de echipament și.m.d.

Facem apel pe această cale sponsorilor sportului săceleean și ai handbalului în special, pentru a susține echipa alături de SC ELECTROPRECIZIA SA și Primăria Orașului Săcele, cărora le mulțumim în mod deosebit.

PREȘEDINTELE SECTIEI DE HANDBAL,

As. Sp. Precizia Săcele
Sing. Lucian Zangor

A NECDOTE

- Domnule, te rog să mă angajezi la măcelăria dumitale!
- Pe ce post?
- Ca vânzător!
- Știi câte grame are un Kilogram?
- Sigur că da – opt sute de grame!
- Bravo te angajez imediat!

A NECDOTE

- Albert Einstein era însoțit în totdeauna, atunci când ținea conferințele, de șoferul său....
Odată, șoferul i-a zis:
- Ascult conferința dv. a suta oară. O știu pe din afară....
- Aș putea să o prezint în locul dv.!
- Bună idee... Când ajungem la Universitate vom schimba rolurile!

Şoferul s-a descurcat admirabil. Dar când să plece, unul dintre cei prezenți în sală i-a pus o întrebare foarte grea. Şoferul, după câteva clipe de reflecție, a spus:

- Dragul meu, soluția e atât de simplă, încât am să-l rog pe șoferul meu să-ți răspundă la ea!

- Poftiți, domnule, luați brânză de la mine!
- E bună?
- Foarte! la gustați!
- Nu, nu iau pentru că are găuri mari în interior!
- Și?
- O să vină mai puțin la cântar!

A NECDOTE

- Aşa cum mi-ai spus, domnule doctor, zilnic am urcat și coborât cele 10 etaje de la bloc, dar acum nu mai pot!
- De ce? Ați obosit?
- Nul! Dar s-a defectat liftul!

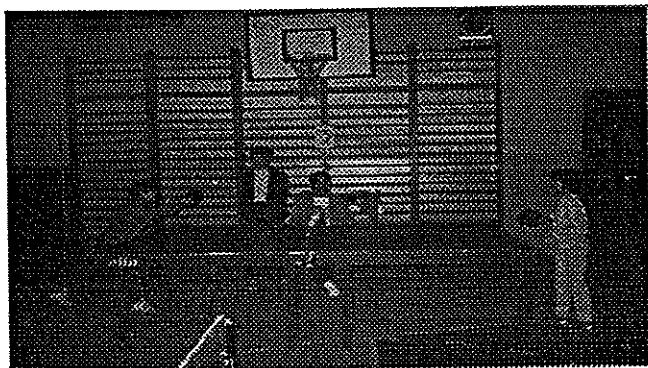
- Domnule director telefonista noastră și-a pierdut auzul!
- Mut-o la biroul de reclamații!

- Ce fel de restaurant este ăsta?
- Supă nu este, tocănă nu este... Ospătar, adu-mi te rog, pălaria și bastonul!
- Vă rog să mă scuzați, dar nici astea nu sunt!

SPORT - UMOR - SPORT - UMOR - SPORT - UMOR - SPORT - UMOR - SPORT

**Campionatul Județean de Tenis de masă
a fost la discreția sportivilor săceleni de la Clubul Elevilor**

Una dintre cele mai importante competiții de tenis de masă din acest an, CAMPIONATUL JUDEȚEAN, s-a desfășurat la Palatul Copiilor din Brașov în zilele de 15 – 16.05.1999. Reunind un total de 56 de sportivi proveniți din cluburile elevilor și din asociațiile sportive unde se mai practică acest sport, scopul pe care l-a urmărit această competiție a fost, pe de-o parte, atragerea unui număr cât mai mare de copii și tineri spre practicarearea lui, iar pe de altă parte a constituit un mijloc de verificare a stadiului de pregătire a sportivilor noștri.

Deși în sport performanța nu trebuie să constituie un scop în sine, se poate spune cu siguranță că la aceste campionate județene, rezultatele obținute de către sportivii săceleni certifică faptul că la Clubul Elevilor din Săcele se face tenis de masă performant, chiar dacă condițiile de antrenament nu sunt dintre cele mai bune.

Fără să folosim neapărat termeni laudativi, din anul 1992 și până în prezent suprematia acestei ramuri sportive la nivel județean o deține clubul nostru. În acest sens, grăitoare sunt cele șapte titluri de campioni și cele sase locuri trei obținute la diferite categorii de participare.

De bună seamă că se cuvine a-i evidenția nominal pe primii clasati, care prin efortul lor fizic și psihic, printr-o

conștiință sportivă mereu vie, prin toată activitatea depusă în cadrul cercului de tenis de masă, orientare sportivă și educație ecologică nu fac altceva decât să manifeste o pleoarie încântătoare în favoarea sportului și a necesității integrării lui organice în viața cotidiană.

Astfel, la categoria fete până la 10 ani clasamentul a evidențiat pe:

NENCIU RALUCA – Locul I
HIEMESCH ALINA – Locul II
MARTINIUC ANDREEA – Locul III

La aceeași categorie, dar la băieți au obținut:
OTAVĂ ALEXANDRU – Locul I
GEORGESCU MARIUS – Locul II

La categoria 10-12 ani fete:

GHIRONTE DANIELA – Locul I
BÂRLĂ MANUELA – Locul II

La categoria 10-12 ani băieți:
CIOBANU DRAGOȘ - Locul I
GAGIU SERGIU – Locul II
BĂICUȘ CONSTANTIN – Locul III

La categoria 12-14 ani băieți:

JOIȚA LUCIAN – Locul I
BORBELY ROLAND – Locul II
SAVIN RAUL – Locul III

La categoria 14-16 ani băieți:
ANTON CĂTĂLIN – Locul I
STANCU ADRIAN – Locul III

La categoria 16-18 ani fete:

VALALI GYONGYI – Locul I
CIMPOIAȘU CLAUDIA – Locul II
LAZĂR EMANUELA – Locul III

La aceeași categorie băieți:

ALEXANDRU DANIEL – Locul I
PALL ROBERT – Locul IV

Prof. Corneliu Cârstea

TICURILE CREAȚIEI

- Marele poet și fabulist francez Jean de la Fontaine și-a creat cele mai reușite capodopere ale sale pe timp de ploaie și vreme urâtă.
- Unul dintre cei mai renumiți filozofi și scriitori ai secolului al XVIII-lea, francezul Denis Diderot, scris ore în sir, de dimineață până noaptea târziu alergând ca un disperat dintr-o cameră în alta, gesticulând și tipând.
- Domenico Cimarosa, considerat ca unul dintre cei mai mari compozitori dramaturgi italieni ai secolului al XVIII-lea, crea numai când avea zgromot și antren în casă. În timp ce primea vizita prietenilor săi și se întreținea volubil cu ei, din când în când, se repezea în camera de lucru și în fugă arunca câteva note pe portativ.
- Beethoven nutrea credință că bărbierul îi înspumează creația, de aceea umbla de multe ori nebărbierit!
- Brahms simțea o deosebită placere să-și lustruiască ghetele. El afirma că în astfel de clipe s-au născut cele mai vestite compozitii ale lui.
- Thomas Moore, poetul irlandez (1779-1852) supranumit "Bardul de la Erin", și-a scris versurile purtând mănuși de piele.

SPORT UMOR + SPORT UMOR + SPORT UMOR + SPORT UMOR + SPORT

Concursurile Primăverii, un bun prilej de afirmare a sportivilor de la Clubul Elevilor Săcele

Pentru sportivii care activează la Clubul Elevilor din localitate, în cadrul cercului de tenis de masă, orientare sportivă și educație ecologică, debutul în noul sezon competițional a constituit un bun prilej de afirmare a calităților fizice și psihice dobândite în decursul anilor, fapt care se datorează unei pregătiri consecvente, animată de pasiunea și dragostea pentru exercițiul fizic, pentru sport, pentru mișcare în general.

Deseñașurat ca un "concurs de casă", care a urmărit să verifice stadiul de pregătire, atât a sportivilor începători, cât și a celor avansați, CAMPIONATUL DE PRIMĂVARĂ la tenis de masă din 06-08.04.1999 a desemnat următorii câștigători:

La categoria 8-10 ani fete:

NENCIU RALUCA – Locul I
MARTINIUC ANDREEA – Locul II
CIOBANU RAMONA – Locul III

La categoria 11-12 ani fete:

NIȚESCU ANDREEA – Locul I
CURĂVALE MIRABELA- Locul II

La categoria 15-16 ani fete:

GAVRILOIU OANA – Locul I
CIMPOIAȘU CLAUDIA – Locul II
GORBEA ANDREEA – Locul III

La categoria 8-10 ani băieți:

OTAVĂ ALEXANDRU – Locul I
ŞANDOR ADRIAN – locul II
CIOBANU DRAGOS - Locul III

La categoria 13-14 ani băieți:

JOIȚA LUCIAN – Locul I
APĂVĂLOAIE CIPRIAN – Locul II
BORBELY ROLAND – Locul III

La categoria 15-16 ani băieți:

ANTON CĂTĂLIN – Locul I
CURĂVALE ADRIAN – Locul II
SAVIN RAUL – Locul III

La categoria 18-20 băieți:

ALEXANDU DANIEL- Locul I
BĂTRÂNU FLORIN – Locul II
GORBEA FLORIN – Locul III

Ediția a IX-a a concursului interjudețean de turism sportiv "CUPA CARPAȚI", desfășurată în perioada 30.04-02.05.1999 în stațiunea Lacul Roșu din Munții Hășmaș, a reunit sportivi din peste opt cluburi și asociații sportive, care s-au întrecut la un nivel foarte ridicat la cele șase probe (teren, orientare, floră, sanitar, alpinism și ecologie) pe care organizatorii, A.S. Carpați Miercurea Ciuc, le-au propus conform regulamentelor de Orientare și Turism.

Cele patru echipașe ale clubului nostru au avut o comportare bună, reușind să se claseze în primele șase la fiecare categorie de participare.

Astfel, la junioare 15-18 ani, echipajul alcătuit din Valali Gyongyi, Bartos Anna și Torok Ana a obținut locul II; la copii până la 12 ani mixt cu însoțitor, echipajul format din Martiniuc Andreea, Nenciu Raluca, Hiemesch Alina conduse și îndrumate de Gorbea Florin (însoțitor) s-a clasat pe locul III; la juniori între 15-18 ani ne-au reprezentat Stancu Adrian, Iftime Dinu și Anton Cătălin stabiliți pe locul IV, iar la categoria 13-14 ani mixt fără însoțitor locul V a fost acordat echipajului alcătuit din Bârlă Manuela și Valali Csaba.

Prof. Corneliu Cârstea

TICURILE CREAȚIEI

- Salinger lucra câte opt ore pe zi, într-un bunker construit în grădina casei sale, având seifurile pline cu manuscrise întrucât timp de 20 de ani nu a publicat nici un rând.
- Mozart descoperind o sursă de inspirație... în jocul de popice își făcuse obiceiul de a juca popice ori de câte ori voia să compună.
- Wagner avea obiceiul de a-și mobila camera de lucru corespunzător epocii în care se desfășura acțiunea operei la care lucra.
- Haydn se îmbrăca atunci când compunea, în haine de sărbătoare, pentru a se inspira se uita îndelung la un inel cu briante dăruit de Frederic cel Mare.
- Genialul romancier francez Balzac se deștepta la miezul nopții, se îmbrăca în rasă de călugări și scris până dimineață târziu.
- Marin Preda nu putea să scrie dacă nu știa că o femeie e în preajma lui.
- Multe poezii nemuritoare ale lui George Coșbuc au fost scrise în timp ce călătorea cu trenul. După mărturisirile sale, zgromotul roților de tren îl făcea să fie absent la cele ce se petreceau în jurul său și-l inspira.

UMOR

UMOR

UMOR

UMOR

UMOR

UMOR

UMOR

MICI SLĂBICIUNI ALE OAMENILOR MARI

BALZAC, scria în haine de călugăr.

MARK TWAIN, "gândeau" și scria numai în poziție culcată.

BEETHOVEN, credea că inspirația îl părăsește când se bărbierește și de aceea umbla neras zile în șir.

GEORGE SAND, nu putea să-și scrie romanele decât noaptea.

CHATEAUBRIAND, își dicta operele secretarului, plimbându-se în picioarele goale prin cameră.

HEMINGWAY, scria întotdeauna la mașina de scris stând în picioare. El își fixase o "rație" de o mie de cuvinte în fiecare dimineață.

LITTRE, autorul celebrului "Dicționar al limbii franceze", nu începea lucrul decât după masa de prânz, dar el scria până la ora 4-5 dimineață.

GLUCK, pentru a compune își transporta clavecinul în mijlocul grădinii.

GOETHE, avea nevoie de liniște perfectă pentru a putea crea.

DICKENS, obișnuia să bea câte un pahar de apă fierbinte la fiecare 50 de rânduri scrise.

VOLTAIRE, era capabil să scrie mai multe opere în același timp. Fiecare din operele în curs de elaborare se afla pe un pupitru și, după inspirație, el trecea de la unul la altul.

Aviația somaleză***Protecție***

I: De ce nu a participat aviația somaleză la războiul din Golf?

R: Deoarece pilotul era bolnav!

La meci

Un scoțian se apropie de casa de bilete a stadionului și întinde 50 de pence. Casierul îi spune intrigat:

-Prețul biletului de intrare este o liră.

-Da, însă eu voi privi numai la echipa noastră...

Cercei

De ziua soacrei, Mitică se prezintă cu un pachet într-o mână și cu o pușcă în cealaltă.

-La mulți ani, mamă soacră! Ti-am adus o pereche de cercei de aur.

-Mulțumesc, ginerică. Da' cu pușca ce vrei să faci?

-Păiii..., de găuri în urechi nu ai nevoie?

Doctorul îl întreabă pe Bulă:

-Spune-mi, te rog, cum te protejezi când faci sex?

-Domnule doctor, sunt foarte precaut: folosesc prezervativ și mănuși chirurgicale!

-Și partenera ta?

-Care parteneră?!

-E a cincea oară când te prind dormind la servicii.

-Știți... nevestă-mea a născut și copilul nu ne lasă să dormim noaptea.

-Ce-ar fi să-l aduci aici?...

TABEL NOMINAL
*cu membrii cotizanți ai
 Asociației cultural sportive
 "Izvorul" - trimestru II 1999*

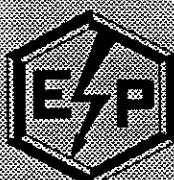
1 Costea Dumitru	100.000	58 Andrei Sorin	10.000	114 Ionescu Gheorghe Nae	10.000	179 Spiru Gheorghe	10.000
2 Gomolea Dumitru jr.	100.000	59 Arhir Ioan	10.000	115 Jantea Gheorghe	10.000	180 Stanciu Vasile	10.000
3 Butu Traian	50.000	60 Avasilichioale Ioan	10.000	116 Jerau Gheorghe	10.000	181 Stroiu Mihaela	10.000
4 Casapu Stefan	50.000	61 Avram Sorin	10.000	117 Jinga Romulus	10.000	182 Şeitan Adrian	10.000
5 Dogaru Aurel	50.000	62 Bădes Mircea	10.000	118 Kapui Elisabeta	10.000	183 Ţerbanescu Adrian	10.000
6 Filipescu Dan	50.000	63 Balea Constantin	10.000	119 Lala Elena	10.000	184 Ţerbanu Flaviu	10.000
7 Jonas Andrei	50.000	64 Bancila Bebe	10.000	120 Lață Ioan	10.000	185 Ţerbanu Ioan	10.000
8 Pr. Pădăriu Ioan	50.000	65 Barbu Mircea	10.000	121 Lață Viorel	10.000	186 Ţerbu Adrian	10.000
9 Roșuștef Claudiu	50.000	66 Barbu Nicolae	10.000	122 Lăcătuș Mariana	10.000	187 Ţerbu Iulian	10.000
10 Zavarache Constantin	50.000	67 Bărbu Fătă	10.000	123 Leșeanu Victoria	10.000	188 Taraș Gelu	10.000
11 Muscă Nicușor	40.000	68 Bărsan Nicolae	10.000	124 Lupu Nicolae	10.000	189 Taraș Mircea	10.000
12 Bărsan Horia	35.000	69 Bărsan Teodor	10.000	125 Manea Florin	10.000	190 Teșileanu B. Barbu	10.000
13 Cârsteaua Șerban	35.000	70 Bălan Nicolae	10.000	126 Matepiuc Daniela	10.000	191 Teșileanu Costin	10.000
14 Lungu Constantin	35.000	71 Beciu Ioan	10.000	127 Mătăsărean Eugen	10.000	192 Teșileanu Emil	10.000
15 Dima Marcel	30.000	72 Besoiu Marian	10.000	128 Mătărea Ovidiu	10.000	193 Tiucă Adriana	10.000
16 Simon Robert	30.000	73 Beșchea Dan	10.000	129 Median Gheorghe	10.000	194 Trîmbițaș Alexe	10.000
17 Zaharescu Marius	30.000	74 Beșchea Ioan	10.000	130 Moldovan Valer	10.000	195 Țuțuianu Ioan	10.000
18 Bobanu Șerban	25.000	75 Boberschi Dan	10.000	131 Moraru Mircea	10.000	196 Vlad Adriana	10.000
19 Butu Mihai	25.000	76 Bobes Gheorghe	10.000	132 Moroianu Gheorghe	10.000	197 Vlad I. Adriana	10.000
20 Cioreanu Aurelia	25.000	77 Bobes Ioan	10.000	133 Munteanu Cornel	10.000	198 Voinea Dumitru	10.000
21 Daneș Dumitru	25.000	78 Bobes Ovidiu	10.000	134 Munteanu Gheorghe	10.000	199 Zamfir Bogdan	10.000
22 Lață Vasile	25.000	79 Bobes Gabriel	10.000	135 Munteanu Ioan	10.000	200 Zamfir Dan	10.000
23 Modest Zamfir	25.000	80 Bogeanu Alexandru	10.000	136 Munteanu Nicolae	10.000	201 Zamfir Radu	10.000
24 Pr. Cornea Ioan	25.000	81 Brânza Nicolae	10.000	137 Munteanu Stefan (Sibiu)	10.000	202 Zărescu Gheorghe	10.000
25 Pr. Leb Mircea	25.000	82 Brătoveanu Valentin	10.000	138 Munteanu Valentin	10.000	203 Petruțiu Emil	7.500
26 Tomos I. Maria	25.000	83 Bucurenciu Alexandru	10.000	139 Năpăruș Camelia	10.000	204 Lodromăneanu Virgil	6.500
27 Vlad Ioan	25.000	84 Bucurenciu Ana	10.000	140 Neacșu Lucian	10.000	205 Ticușan Gheorghe	6.000
28 Băieșu Florin	20.000	85 Cirica Alexandru	10.000	141 Nechifor Constantin	10.000	206 Abagiu Carmen	5.000
29 Bucelea Victor	20.000	86 Ciubotaru Sergiu	10.000	142 Necula Stelu	10.000	207 Albuleț Aurel	5.000
30 Dinu Popa	20.000	87 Ciulu Mircea Valentin	10.000	143 Neguș Gheorghe	10.000	208 Andronic Mihaela	5.000
31 Dr. Gîrceag Viorel	20.000	88 Cîrstea Gheorghe	10.000	144 Nicoara Florian	10.000	209 Avram Vasile	5.000
32 Eftimie Ioan	20.000	89 Coliban Nicolae	10.000	145 Nicolescu Alexandru	10.000	210 Balica Maria	5.000
33 Filipescu Gheorghe	20.000	90 Coman Jan	10.000	146 Nicolescu Marinel	10.000	211 Băncilă Nicolae	5.000
34 Gologan Dan	20.000	91 Comeș Tiberiu	10.000	147 Nițescu Adrian	10.000	212 Banciu Gheorghe	5.000
35 Ionel Adrian	20.000	92 Comșa Cornel	10.000	148 Ocneanu Doru	10.000	213 Barbu Dan	5.000
36 Iordache Ioan	20.000	93 Comșa Eugen	10.000	149 Ocneanu Luca	10.000	214 Băiculescu Veronica	5.000
37 Oprea Ovidiu	20.000	94 Copacel Vasile	10.000	150 Onica Ioan	10.000	215 Băieșu Roxana	5.000
38 Peter Sara	20.000	95 Crăciunescu Virgil	10.000	151 Paiș Ioan	10.000	216 Bendrofan Antoaneta	5.000
39 Popescu Mihai	20.000	96 Dabija Adrian	10.000	152 Panaete Ion	10.000	217 Bilan Florin	5.000
40 Sabo Viorica	20.000	97 Danescu Catalin	10.000	153 Pantazică Adriana	10.000	218 Bărsan Nicoleta	5.000
41 Taras Octavian	20.000	98 Diaconescu Adrian	10.000	154 Paraipan George	10.000	219 Boghe Viorel	5.000
42 Andronic Maria	15.000	99 Dirjan Liviu	10.000	155 Pascu Ion	10.000	220 Bulat Elena	5.000
43 Ene Gheorghe	15.000	100 Dirjan Stefan	10.000	156 Percioag Constantin	10.000	221 Bulat Florentin	5.000
44 Ghia Mircea	15.000	101 Dolea Emilia	10.000	157 Plăiașu Constantin	10.000	222 Butu Elena	5.000
45 Ionas Hajnalca	15.000	102 Donciu Ciprian	10.000	158 Poenaru Nicolae	10.000	223 Caian Pandrea Aurel	5.000
46 Jica Gabriela Daniela	15.000	103 Fătu Paul	10.000	159 Popa Virgil	10.000	224 Carpin Victor	5.000
47 Lupu Stefan	15.000	104 Filipescu Octavian	10.000	160 Popescu Constantin	10.000	225 Cenuse Ioan	5.000
48 Necula Dan	15.000	105 Gabor Lucia	10.000	161 Popescu Nichita	10.000	226 Ciobanu Gabriela	5.000
49 Rîșnoveanu Paul	15.000	106 Ghia Petre	10.000	162 Popovici Maria	10.000	227 Clinciu Gicu	5.000
50 Tîru Sorin	15.000	107 Ghinescu Horia	10.000	163 Pr. Stoicescu Nicolae	10.000	228 Codreanu Elena	5.000
51 Vlad Mircea	15.000	108 Godeanu Roxana	10.000	164 Pralea Radu	10.000	229 Comșa Traian	5.000
52 Zangor Lucian	15.000	109 Gomolea Dumitru	10.000	165 Prosan Nicolae	10.000	230 Cosma Maria Teodosia	5.000
53 Acșente Nicoleta	10.000	110 Grigore Petre	10.000	166 Prundean Iuliana	10.000	231 Costea Stefan	5.000
54 Acșinte Petre	10.000	111 Grozea Ioan	10.000	167 Rîșnoveanu Stefan	10.000	232 Coșerea Vasile	5.000
55 Albuleț Victor	10.000	112 Horvath Ion	10.000	168 Robu Adrian	10.000	233 Cristea Alexandru	5.000
56 Alexandrescu Emil	10.000	113 Iacob Ciprian	10.000	169 Rodeanu Bogdan	10.000	234 Cristea Cornelia	5.000
57 Alexandru Ion	10.000			170 Roșuștef Mirela	10.000	235 Csabai Georgeta	5.000

continuarea tabelului în pag.24)

(continuarea tabelului din pag.23)

243 Droc Jan	5.000
244 Durbălău Ștefan	5.000
245 Filip Anca	5.000
246 Florescu Gheorghe	5.000
247 Fulga Nicolae	5.000
248 Ghisoiu Dorin	5.000
249 Giurgiu Traian	5.000
250 Gîdea Aurel	5.000
251 Gologan Gelu	5.000
252 Guiu Stefan	5.000
253 Guraliuc Alexandru	5.000
254 Ionescu Nicolae	5.000
255 Iordache Gabriela	5.000
256 Jipa Dorin	5.000
257 Lesescu Mihai	5.000
258 Lupu Florica	5.000
259 Manciu Ioan	5.000
260 Marinache Liviu	5.000
261 Median Valeriu	5.000
262 Moldovan Andronic	5.000
263 Munteanu Dan	5.000
264 Munteanu Vasile	5.000
265 Necula Marioara	5.000
266 Niculescu Nicolae	5.000
267 Nistor Mihai	5.000
268 Nițescu Ion	5.000
269 Orez Ioan	5.000
270 Pasăre Adrian	5.000
271 Poenaru Ovidiu	5.000
272 Răglean Floarea	5.000
273 Rîmniceanu Emil	5.000
274 Rosculeț Abigail	5.000
275 Simion Adriana	5.000
276 Slăbiță Gheorghe	5.000
277 Stanciu Ioan	5.000
278 Stoian Emilia	5.000
279 Stoicescu P. Traian	5.000
280 Stoicescu T. Traian	5.000
281 Stroe Constantin	5.000
282 Șendruc Maria	5.000
283 Șerban Corneliu	5.000
284 Teacă Mihai	5.000
285 Tudor Gheorghe	5.000
286 Turtoi Ioan	5.000
287 Ulea Angela	5.000
288 Ursu Maria	5.000
289 Ursu Nicolae	5.000
290 Vasilescu Constantin	5.000
291 Zangor Nicolae	5.000
292 Zangor Traian	5.000
293 Zbarcea Maria	5.000

MICROPREZESA S.A.

2212 Săcele - Brașov
str. Parcului 13
phone: 40-068-27-07-82
fax: 40-068-27-19-98
telex: 61285

Cu o experiență de 60 de ani în domeniul și cu un management al calității atestat după normele ISO 9001, societatea noastră este partenerul Dvs., total pentru:

Produsele sale:

- ECHIPAMENT ELECTRIC - ELECTRONIC AUTO
- MOTOARE ELECTRICE ASINCRONE MONO-
- TRIFAZATE
- PRODUSE ELECTRO - TEHNICE DE UZ CASNIC SI GOSPODĂRESC

Serviciile sale - oferite prin:

- SERVICE AUTO MAGAZIN
- PASAJ COMERCIAL

Telefon: 068/15.09.45
Telefon: 068/15.39.38

SPRE ȘTIINȚĂ

- Materialele primite la redacție nu se înapoiază.
 - Articolele privitoare la Săcele, Tărângeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.
 - Vom fi recunoscători acelora care ne vor trimite adresele exacte ale ruedelor și prietenilor de origine săceleană pe care i-ar interesa revista noastră.
 - Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă Izvorul-Săcele, pot fi obținute de la:
 - Ing. Taraș Octavian – str.G.Moroianu, nr.361, Săcele, tel.270519
 - Ing. Roșculeț Claudiu – str.G.Moroianu, nr.353, Săcele, tel.277290
- Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACȚIA**MEMENTO:**

“ După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Orcând o veți găsi, vă va face placere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părintilor voștri.”

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. VICTOR CARPIN	ing. DAN ZAMFIR
ing. TARAŞ OCTAVIAN	prof. CUJBĂ ILIE
ing. ROŞCULEȚ CLAUDIU	prof. A.MOLDOVAN
IOAN EFTIMIE	ADRIANA VLAD
ec. MILU ALEXANDRESCU	Ing. HORIA BÂRSAN

Tehnoredactare: POPESCU BLANKA
Tiraj: 500 exemplare